Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1769 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 6 ianuarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

V. CONSTANTINESCU: O staţie meteorologică în munţi (pag. 2-a).
IOSIF SAVA: Să ne însuşim în mod creator ideologia clasei muncitoare (pag. 2-a).
DEMOSTENE BOTEZ: Despre politeţe (pag. 2-a).
Bănuiaţi că... (pag. 2-a).
R. ROTTSTEIN: Combinatul nostru pionieresc (pag. 3-a).
VASILE RANGA: Zile de concurs (pag. 3-a).
N. SIMIONESCU: Intr-un S. M. T. (pag. 3-a).
Cărţi noi pentru pionieri şi şcolari (pag. 3-a).
Din organizaţiile de bază (pag. 3-a).
Popoarele îşi unesc eforturile împotriva renaşterii Wehrmachtului hitlerist! (pag. 4-a).
N. CRIŞAN: (Carnet extern) După conferinţa de la Bogor (pag. 4-a).

Tineretul ţării care va găzdui Festivalul

Regimul de democraţie populară din R. P. Polonă dă tineretului polonez posibilitatea de a-şi îmbogăţi cunoştinţele, de a-şi ridica calificarea profesională şi de a participa activ la conducerea statului.

Tineretul are un rol important în viaţa socială şi politică a R. P. Polone. El îşi are reprezentanţii săi în Seim, iar mii de tineri sînt deputaţi în Sfaturile populare.

Nenumăraţi tineri muncitori, ţărani, oameni de ştiinţă, ingineri, tehnicieni, scriitori şi artişti luptă pentru dezvoltarea culturii şi economiei naţionale.

Tineretul din R.P. Polonă este organizat în Uniunea Tineretului Polonez, care numără aproape 2.000.000 membri. Această organizaţie are ca sarcină educarea comunistă a tineretului în spiritul patriotismului socialist şi al prieteniei între popoare.

Tineretul din şcolile elementare este încadrat în organizaţia de pionieri care cuprinde peste 1.500.000 pionieri. Activitatea intensă pe plan sportiv şi cultural, competiţiile sportive la sate, festivalurile echipelor artistice de copii etc., se bucură de o mare popularitate în rîndul copiilor.

In prezent, echipele artistice de pionieri numără 400.000 membri din toate părţile Poloniei.

Tineretul universitar din R. P. Polonă este organizat în Uniunea Studenţilor Polonezi, care numără aproximativ 120.000 membri. Această organizaţie mobilizează tineretul studios la participarea activă la viaţa culturală a ţării, la însuşirea temeinică a cunoştinţelor.

Imediat după eliberarea Poloniei de sub ocupaţia nazistă, tineretul polonez s-a încadrat în lupta pentru reconstruirea şi dezvoltarea industriei şi agriculturii poloneze, participînd la întrecerile în muncă şi iniţiind noi metode de muncă. În anul care a trecut în întreprinderile industriale şi pe diferite şantiere de construcţie din R. P. Polonă au muncit aproximativ 114.000 brigăzi ale Uniunii Tineretului Polonez. În total 85 la sută din tineretul din industria poloneză a participat în cursul anului trecut la întrecerile socialiste în muncă.

Intreaga ţară cunoaşte numele tînărului Wiktor Saj, muncitor din industria constructoare de maşini, al topitorului Henryk Kowol de la uzina metalurgică „Kosciuszko", al tînărului tractorist Rozanski, al minerului B. Koloch şi al altor reprezentanţi de frunte ai tineretului polonez.

Pentru realizările lor în producţie, numeroşi tineri au fost decoraţi cu diferite ordine şi medalii.

Tinerii muncitori din R. P. Polonă se bucură de o atenţie deosebită din partea statului democrat-popular. Aproximativ 32.000 tineri muncitori îşi petrec timpul liber în cele 208 case ale tînărului muncitor, iar numărul tinerilor predomină în cele 1.750 cămine muncitoreşti. Activitatea culturală şi sportivă a tinerilor muncitori se dezvoltă continuu. Zeci de mii de tineri fac parte din echipele şi cercurile sportive înfiinţate în cadrul caselor culturale şi cluburilor.

Din ce în ce mai mulţi tineri de la sate devin tractorişti, agronomi, zootehnicieni etc. Aproximativ 40.000 tineri tractorişti, 18.000 agronomi, zootehnicieni şi alţi specialişti luptă pentru ridicarea producţiei agricole şi a nivelului de trai al oamenilor muncii. Cele 18.000 cercuri miciuriniste, care funcţionează în întreaga Polonie, popularizează noile metode de cultivare a plantelor.

In ultimile luni ale anului trecut, peste 8.000 tineri şi tinere au plecat voluntar să muncească la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Tineretul din R. P. Polonă participă activ la dezvoltarea şi întărirea prieteniei dintre tinerii din diferite ţări.

Uniunea Tineretului Polonez face parte din Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, iar Uniunea Studenţilor Polonezi este afiliată Uniunii Internaţionale a Studenţilor. Delegaţii Uniunii Tineretului Polonez şi Uniunii Studenţilor Polonezi au participat la numeroase conferinţe internaţionale. In 1955, la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, care va avea loc la Varşovia, tineretul polonez va găzdui delegaţiile de tineret din lumea întreagă. La acest festival, tineretul polonez îşi va exprima încă odată sentimentele de prietenie faţă de tineretul din lumea întreagă şi dorinţa sa de a lupta pentru măreaţa cauză a păcii.

Inainte, pentru o producţie sporită!

AM FĂCUT bilanţul muncii noastre pe anul care s-a scurs, şi cu fruntea sus, încrezători în forţele noastre, mai veseli ca în orice zi a anului ne-am îndreptat iarăşi spre locurile noastre de muncă. Am păşit pragul unui nou an.

Nu există tînăr muncitor, luptător înflăcărat pentru construirea socialismului care în aceste clipe să nu se fi gîndit la planurile lui de viitor, la drumul ce-l are de parcurs şi totodată la mijloacele pe care le va folosi pentru ca acesta să nu fie anevoios, să fie parcurs mai uşor. Aceasta înseamnă că de la început munca trebuie să fie bine organizată, înseamnă să avem clar în minte ceea ce avem de făcut, pentru ca într-adevăr, ziua de astăzi să fie mai bună, mai luminoasă şi mai rodnică, decît cea de ieri.

Rodul eforturilor oamenilor muncii din fabrici, uzine, mine şi de pe ogoare, eforturi ale întregului popor, sub conducerea înţeleaptă a partidului nostru, pe anul care s-a scurs şi-a găsit expresia în recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii noastre Populare cu privire la desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii. Aceasta constituie un nou pas pe care poporul nostru îl face, pe drumul îndeplinirii sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, cu privire la ridicarea neîncetată a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Experienţa anului trecut ne-a arătat că nu există greutăţi care să nu poată fi învinse, că acolo unde se munceşte organizat, unde se foloseşte inepuizabilul izvor al rezervelor interne de care dispune fiecare uzină, fabrică, mină, fiecare unitate de muncă, unde se ţine seama şi se foloseşte spiritul creator al maselor largi, nu se poate vorbi de o productivitate a muncii scăzută, de un preţ de cost ridicat, nu se poate vorbi de produse de calitate inferioară.

Tineretul muncitor din industria noastră socialistă, alături de muncitorii vîrstnici se poate mîndri cu rezultatele obţinute pînă acum în producţie. Avîntul său în muncă, entuziasmul şi spiritul său inventiv — caracteristice tineretului — au contribuit din plin la dezvoltarea economiei noastre naţionale.

La 10 decembrie 1954, tinerii constructori de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin au raportat că sub conducerea organizaţiei de partid şi sub îndrumarea comitetului organizaţiei de bază U.T.M., luptînd pentru folosirea chibzuită, cu spirit gospodăresc a fiecărui gram de metal au realizat economii echivalente cu preţul de cost a cinci tractoare. Intreg tineretul patriei noastre se mîndreşte cu asemenea victorie. Cinci tractoare ieşite din mîini de buni gospodari, vor trage brazde adînci pe ogoarele mănoase ale patriei, pentru ca în urma lor să crească rod bogat.

Ne mîndrim cu brigada de tineret condusă de tînărul Kerekeş Mihai de la uzinele „30 Decembrie" din Arad care a dat peste plan numai pe luna noiembrie a anului trecut 4023 metri de pînză.

Cu atît mai mult, mîndria noastră să fie şi mai mare cu cît ne gîndim la faptul că asemenea lor, sînt zeci de mii de tineri în minele, fabricile şi uzinele patriei.

Cu toate acestea nu trebuie să uităm că sarcina ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii este o sarcină permanentă trasată de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953. Mai sînt greutăţi de învins, mai avem multe de făcut. Oamenii muncii vor să primească tot mai multe produse de mai bună calitate şi la un preţ din ce în ce mai redus. Capacitatea de apărare a patriei trebuie întărită zi de zi, clipă de clipă, pentru a fi în stare să dăm riposta cuvenită oricărui agresor care ar încerca să înrobească din nou viaţa noastră liberă. Acestea cer din partea oamenilor muncii, din partea întregului tineret muncitor eforturi, cer îndeplinirea ritmică şi în bune condiţiuni a sarcinilor de producţie pe anul în curs, **ultimul an din planul cincinal.**

Cum putem îndeplini aceste sarcini? Cum să lucrăm pentru ca aportul tineretului muncitor — la dezvoltarea pe mai departe a economiei naţionale — să fie şi mai mare?

Fără îndoială că asemenea sarcină nu se îndeplineşte de la sine şi nici cît ai bate din palme. Intensificarea întrecerii socialiste, chiar din primele zile, organizarea temeinică a locului de muncă, îngrijirea maşinii la care lucrezi pentru a putea cere de la ea maximum de randament, iată numai cîteva condiţii care-ţi sporesc rodul muncii.

Organizaţiile de bază U.T.M., activiştii utemişti, sînt chemaţi din primele zile să desfăşoare o susţinută muncă politică în vederea îndeplinirii ritmice a sarcinilor de plan. Nu trebuie uitat că educaţia tineretului în spirit comunist se face în primul rînd prin muncă, acordînd concret la nevoie sprijinul necesar, cunoscînd îndeaproape bucuriile şi neajunsurile fiecărui tînăr, cultivînd şi încurajînd spiritul său creator, folosind cu pricepere forţa uriaşă de care dispune tineretul, în scopul îndeplinirii sarcinilor de producţie. Trebuie arătat fiecărui tînăr că a pierde vremea prin secţie, sau atelier şi a da zor în ultimele ore de muncă, nu se poate să nu aibă influenţă asupra calităţii produselor. A lipsi de la lucru sau a întîrzia, înseamnă sute de metri de ţesături mai puţini în magazine, înseamnă tone întregi de cărbune, petrol şi oţel mai puţin.

Este ştiut faptul că organizarea brigăzilor utemiste de producţie şi a posturilor utemiste de control atrage tineretul şi-l îndeamnă să muncească cu mai mult avînt.

De aceea se cere din partea organizaţiilor de bază U.T.M. să organizeze tineretul în asemenea forme, acolo unde este nevoie, se cere o mai atentă muncă de îndrumare şi un control permanent, asupra activităţii desfăşurate de tinerii din aceste forme.

Utemiştii nu trebuie să treacă cu vederea nici un fel de manifestare de indisciplină. Împotriva tendinţelor de chiul, indisciplină, atitudine nejustă faţă de bunul obştesc, faţă de tot ceea ce ne aparţine, ei trebuie să lupte cu fermitate. Critica justă, principială, să fie folosită cu curaj, împotriva oricărei tendinţe de formalism în muncă şi să fie împletită cu ajutorul practic, tovărăşesc dat tovarăşilor rămaşi în urmă care nu-şi îndeplinesc sarcinile zilnice, sau care şi le îndeplinesc cu mare greutate. O deosebită grijă trebuie să acorde organizaţiile utemiste ridicării nivelului profesional al tineretului, mobilizîndu-l la cursurile de minim tehnic, îndrumîndu-l să înveţe necontenit din experienţa fruntaşilor în producţie.

Tinere muncitor! Păşeşte înainte cu încredere în forţele tale şi ale tovarăşilor tăi de muncă, pentru îndeplinirea la timp şi în bune condiţiuni a sarcinilor de producţie pe noul an!

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

PENTRU CEI CE SÎNT LA ODIHNĂ

Pitoreasca staţiune balneo-climaterică Vatra-Dornei este deschisă şi în lunile de iarnă. Aici sosesc numeroşi oameni ai muncii, care primesc o bună îngrijire medicală. De la începutul lunii octombrie şi pînă în prezent în staţiunea Vatra-Dornei au urmat tratamente medicale peste 1200 oameni ai muncii.

Pentru a asigura buna desfăşurare a activităţii în timpul iernii, în staţiunea Vatra-Dornei s-au făcut pregătiri din timp. Pe lîngă aprovizionarea cu alimente şi combustibil, s-au făcut lucrări de reparare a utilajelor şi s-au adus instalaţii noi. Astfel, au fost înlocuite conductele de apă carbogazoasă, s-au reparat autoclavele şi cazanul de fierbere a apei. De asemenea, au fost puse în funcţiune două electrocardiografe care ajută la precizarea diagnosticului bolnavilor de cord în cadrul tratamentului complex de fizioterapie.

O atenţie deosebită se acordă în staţiune culturii fizice medicale şi mecanoterapiei. De asemenea, pentru completarea educaţiei sanitare a bolnavilor, sînt organizate săptămînal conferinţe, convorbiri şi lecturi medicale.

În timpul cît stau în staţiune, oamenii muncii au la dispoziţie colţuri roşii, o bibliotecă înzestrată cu peste 4.000 de volume, săli de lectură şi club. De asemenea, ei pot asista la spectacolele prezentate de echipele artistice care vin în staţiune. În ultimul timp, brigada artistică de agitaţie a fabricii „Ianoş Herbak" din Cluj, Ansamblul de cîntece şi dansuri „Ciprian Porumbescu" din Suceava şi altele, au prezentat spectacole pentru oamenii muncii veniţi pentru odihnă şi tratament în staţiunea Vatra Dornei.

Tineri fruntaşi din agricultură distinşi cu „Diploma de Onoare" a Comitetului Central al U.T.M.

De curînd au fost distinşi cu „Diploma de Onoare" a C.C. al U.T.M. un număr de tineri muncitori, ţărani muncitori şi tehnicieni din agricultură, pentru meritele obţinute în muncă. Astfel au fost distinşi, tovarăşii:

MATEI GHEORGHE, brigadier cîmp, G.A.C. Sîntana, regiunea Arad.

AMBROZIE ELENA, crescătoare de păsări, G.A.S. Şerbeşti regiunea Bacău.

LAHMI NICOLAE, tractorist, S.M.T. Biled, regiunea Timişoara.

BANU IOAN, îngrijitor de animale, G.A.S. Recaş, regiunea Timişoara.

DEAK IULIU, tractorist, S.M.T. Tîrgu Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară.

VAD KRISTINA, ţărancă muncitoare cu gospodărie individuală, Regiunea Autonomă Maghiară.

BRATOSIN ŞTEFAN, mulgător, G.A.S. Stîlpu, regiunea Ploeşti.

NEAGU GHEORGHE, tractorist, S.M.T. Pogoanele, regiunea Ploeşti.

ALBULESCU ION, inginer agronom, G.A.C. „23 August", comuna Făcăeni, regiunea Constanţa.

MIRZAC GHEORGHE, inginer agronom, G.A.C. „Jdanov", comuna Mihail Kogălniceanu, regiunea Constanţa.

POPESCU MIRCEA, tractorist, G.A.S. Luciu-Giurgeni, regiunea Constanţa.

NEAGU ILIE, tractorist, S.M.T. Andrăşeşti, regiunea Bucureşti.

ASTALOS NICOLAE, tractorist, G.A.S. Livada, raionul Negreşti, regiunea Baia-Mare.

NEMETH CLARA, brigadieră legumicolă, G.A.S. Bădeni, regiunea Cluj.

ANDRONE GHEORGHE, tractorist, S.M.T. Podul Turcului, regiunea Bîrlad.

UNGUREANU TRIFAN, îngrijitor de animale, G.A.S. Zorleni, regiunea Bîrlad.

ALEXANDRESCU ELENA, îngrijitoare de animale, G.A.S. Broşteni, regiunea Iaşi.

MURGAN FLOREA, tractorist, S.M.T. Orăştie, regiunea Hunedoara.

O nouă bale

GALAŢI (de la corespondentul nostru). — Statul nostru democrat-popular acordă o mare grijă îmbunătăţirii continue a deservirii sanitare a populaţiei. Astfel numai în scopul punerii în funcţiune a băii din oraşul Galaţi, a fost alocată suma de peste 3 milioane lei.

Muncitorii întreprinderii 202 Construcţii şi-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea aniversării Republicii Populare Romîne. Cu cîteva zile înainte de termen ei au dat în folosinţă aripa de nord a băii care cuprinde un număr mare de duşuri, cabine cu căzi şi duşuri individuale, o sală pentru bae de aburi, spălătorie şi uscătorie modernă. In acelaşi bloc se află, dotate cu utilajul necesar, trei cabine medicale deservite de personal specializat, cameră de odihnă şi un bufet alimentar. Numai în această aripă a băii sînt deservite zilnic 1200 de persoane.

Pînă la sfîrşitul anului va fi pusă în funcţiune şi cealaltă aripă a băii.

Pentru titlul de brigadă fruntaşă

ARAD (de la corespondentul nostru).— Tinerii Bolchiş, Iung Iosif, Maraceac Marta fac parte din brigada V-a sculărie a uzinei „Iosif Rangheţ". Responsabilul brigăzii este tînărul Kravet Iosif.

In prima zi de muncă a anului nou, tinerii din brigada V-a sculărie au hotărît încă înainte de începerea lucrului obiectivul lor de luptă: să cucerească drapelul de brigadă fruntaşă pe uzină de la brigada I-a de frezori condusă de Timbol. Ardeau de nerăbdare tinerii să înceapă această nouă întrecere. Poate chiar acesta era motivul pentru care veniseră toţi mai devreme. Bolchiş care venise mai devreme ca toţi curăţase maşinile, aranjase sculele după metoda sovietică Voroşin.

Puţin înainte de a începe lucrul îşi făcu apariţia şi tovarăşul inginer Ţimbrea Francisc, şeful sectorului. Felicitînd pe fiecare tînăr, el le-a urat noi succese în anul 1955. Tinerii au pornit la lucru.

Lui Bolchiş i se părea că maşina de rectificat merge prea încet. Era nerăbdător la gîndul că trebuie făcut totul pentru a lua drapelul. Vru tocmai să oprească maşina dar îşi dete seama că burghiul de centru la care lucra este pe sfîrşite. Aruncă o privire către prietenul său Iung. Acesta termina şi el primul burghiu. Nu stătu mult pe gînduri şi Bolchiş vîrî în maşină un alt burghiu. Cîştigase mult timp prin aceasta. După puţină vreme el îşi făcu o socoteală. Timpul folosit pentru un burghiu de centru era tocmai bun pentru a fi executate două burghiuri şi poate cu mai multă străduinţă să realizeze mai mult. Era o problemă care trebuia discutată cu toată echipa. Numai astfel va putea cuceri drapelul.

Succesele obţinute de tinerii din brigada V-a sculărie au fost cunoscute la sfîrşitul zilei de muncă. Toată brigada depăşise norma cu 125 la sută, iar Bolchiş singur o depăşise cu 150 la sută.

Negreşit că tinerii din brigada V-a muncind în fiecare zi aşa, vor fi siguri de cucerirea drapelului de brigadă fruntaşă pe uzină.

Primul examen

Cu toate că mai era un sfert de oră pînă la începerea examenului, mulţi dintre studenţii grupei 525 din anul IV al Facultăţii de mecanică din Bucureşti se aflau deja în sală. Unii se mai uitau la formule pentru ultima oară, căci „Hidraulica" e plină de formule, alţii discutau.

Iată că începe examenul. Fiecare student îşi trage biletul cu subiectele pe care le rezolvă pe o foaie de hîrtie, în bancă. Utemistul Simion Zăgreanu îşi ia biletul cu numărul 10. El zîmbeşte mulţumit după ce citeşte subiectele scrise pe bilet. Desigur că dacă ar fi luat alt bilet, acelaşi zîmbet ar fi apărut pe buzele lui Zăgreanu — spunea un coleg de-al său — completînd că acesta în sesiunea trecută din 6 examene a obţinut un singur calificativ bine iar restul foarte bine.

Nu peste mult timp Zăgreanu termină de rezolvat subiectele sale: „Legile de similititudine din hidraulică" şi „Deosebiri şi asemănări între pompe şi turbine".

La expunerea acestor subiecte a obţinut pentru fiecare calificativul foarte bine.

Tovarăşul profesor îi mai dădu apoi încă două subiecte la care studentul trebuia să răspundă imediat. În acest fel s-a putut constata temeinica pregătire a studentului. Şi la aceste două subiecte Zăgreanu a obţinut aceleaşi calificative. Astfel la examenului de „Hidraulică" studentul Simion Zăgreanu a obţinut calificativul foarte bine.

El s-a angajat ca la cele 6 examene din actuala sesiune să obţină numai calificative de foarte bine.

Şi alţi studenţi din grupă au obţinut rezultate bune. Mihai Ştefan a obţinut calificativul bine. Gligore Ion, foarte bine etc. „Sărbătoarea este şi a mea — spune la sfîrşitul examenului tov. profesor Dorin Pavel, Laureat al Premiului de Stat. S-au împlinit 30 de ani de cînd sînt profesor, dar niciodată nu am avut asemenea rezultate; majoritatea studenţilor au obţinut calificative de foarte bine şi bine. Sînt sigur că în producţie nu mă vor face de ruşine!"

Corespondent A. MAIER

Oameni pe creste

Pădurea de brad se întinde ca o mare verde pînă departe în zare. În mijlocul ei, undeva pe munte, e aşezată o subunitate unde trăiesc ostaşii ce veghează zi şi noapte la liniştea patriei.

Pe meleagurile acestea, iarna poposeşte de timpuriu, cînd rugina toamnei mai înveşmîntează pădurile, cînd susurul lin al izvoarelor se împreună cu trilurile păsărilor. Piscurile semeţe ale munţilor îşi pun glugă de nea, brazii se îmbracă parcă în beteală şi din funduri de codri ies pe potecile înzăpezite urşii şi lupii.

Sosirea aceasta a iernii atît de timpurie, găseşte însă subunitatea pregătită pentru lunile grele care vor urma. Ostaşii de pe creste ştiu prea bine că ei trebuie să străbată repede şi sigur distanţe mari, să plece chiar pe viscol în serviciul de pază. Pentru aceasta, se pregătesc temeinic, cu migală, să învingă greutăţile. Cei mai vechi îi iniţiază pe noii veniţi în taina mersului pe schiuri şi nu-i de loc supărare dacă la început mai simţi cîte odată cum îţi fuge pămîntul de sub picioare. Nici chiar soldatul Pîrvulescu Stan, care-i „campion" la căzături nu se dă bătut aşa de repede. Dorinţa lui fierbinte e să ajungă să schieze aşa, ca tovarăşul caporal Suşulescu, un ostaş voinic ca un munte.

Cei care au fost şi iarna trecută în această subunitate, n-au uitat să le spună celor noi despre lupta lor cu natura, cu avalanşele. Soldatul Stancu şi soldatul Ghioţoi de pildă, au fost prinşi într-una din seri de o avalanşă. N-au auzit decît bubuitul înfundat al zăpezii ce se prăvălea de pe înălţimi şi cît ai clipi s-au şi trezit cuprinşi de valurile de zăpadă.

— Curaj, Ghioţoi. Nu te speria... îşi încuraja Stancu tovarăşul.

După mai multe ore de muncă în cele din urmă s-au salvat. Întorşi la subunitate, ei au raportat comandantului că au executat misiunea ordonată şi că obstacolul ivit în cale, l-au învins, ajutîndu-se tovărăşeşte.

Departe de cei dragi, ostaşii de pe creste nu sînt însă singuri. Ei simt aici grija întregului popor, a cărui muncă paşnică o apără. Ziarele sosite chiar cînd viscolul hăuie în voie, le aduc veşti de ceea ce se întîmplă pe tot cuprinsul ţării, iar scrisorile păstrează acea legătură vie care dă mai multă tărie apărătorilor vieţii noastre noi.

Cîte lucruri nu se petrec în fiecare zi la această subunitate de pe creasta munţilor. Ostaşi care formează o adevărată familie puternică, trăiesc o viaţă bogată şi variată, împletesc greutatea serviciului de pază cu cîntecele şi jocurile cercului de artişti amatori, cu glume, cu strădania de a-şi lumina mintea Cind vîntul şuieră năprasnic şi urletele lupilor se aud pînă departe în văi, după ce ostaşii s-au întors din serviciu, ei găsesc la club clipe de odihnă şi de desfătare sufletească. Oameni care altădată deprindeau cu greu buchiile, cum a fost soldatul Coconu sau soldatul Cornescu, au ajuns să aleagă din noianul de cărţi pe cele cu care şi-au format gustul, fiind astăzi printre cei mai activi cititori.

Cu îndemînare şi hotărîre îşi croiesc drum prin troiene cei care fac pază pe vîrfurile noastre de munte. Cu obrajii aprinşi de asprimea vîntului, uneori ameninţaţi de fiarele sălbatice ori de avalanşe, ei nu se dau înapoi din faţa oricăror obstacole, îndeplinind cu străşnicie ordinul comandantului, care este şi ordinul Patriei: acela de a se pregăti pentru a răspunde aşa cum se cuvine oricărui agresor.

Cînd tu, tinere strungar îţi potriveşti cuţitul maşinii să muşte lacom din bucata de metal, cînd tu colectivistule, asculţi în căldura plăcută a clubului o conferinţă despre metodele înaintate agrotehnice, ori voi, tineri îndrăgostiţi păşiţi pas la pas pe aleile troienite ale parcului din oraş, departe, pe vîrfuri de munţi, tineri ca şi voi stau de veghe împotriva uneltirilor duşmanului, vă apără munca şi visurile, fericirea şi dragostea.

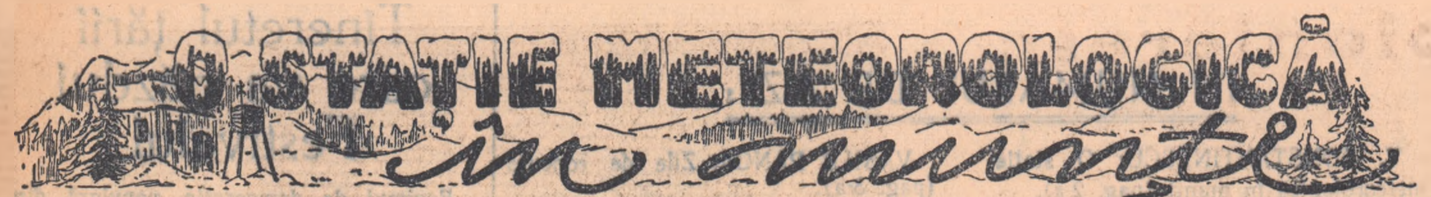

O STAȚIE METEOROLOGICĂ în munți

Te-ai întrebat vreodată cum reușesc meteorologii să facă previziunea timpului sau observațiile meteorologice necesare agriculturii unei regiuni? În diferite puncte ale țării funcționează stații meteorologice. Observațiile lor, centralizate, permit aceasta. Totodată observațiile stațiilor meteorologice mai servesc unui scop important, și anume, protecției zborurilor avioanelor. Datele meteorologice comunicate de observatorii stațiilor permit informarea piloților asupra stării vremii de-a lungul rutei ce au de străbătut.

Printre cele mai însemnate stații din țară și din sud-estul Europei (observațiile ei contribuie la întocmirea hărților climatologice ale continentului) se află cea de pe vîrful Omul. Ea este prima stație de munte situată la peste 2000 de metri înălțime. La această stație din vîrful muntelui lucrează trei tineri observatori. Vrei să cunoști ceva din viața și munca lor? Atunci cititorule pregătește-te de drum.

La drum

Este ora 10 și ceața tot mai stăruie. Nu se mai poate aștepta și părăsești Buștenii apucînd pe drumul Jepilor. Ești echipat cu rucsac iar schiurile le ții deocamdată pe umeri.

Timp de trei ore urci fără să scoți o vorbă. Mergi tot mai aproape de tovarășul din față căci ceața devine din ce în ce mai densă și afunzi picioarele tot mai mult în zăpada afînată. Schiurile acum grele îți apasă dureros umerii, iar curelele rucsacului taie nemilos. Te-ai opri puțin, dar nu-i vreme: la drum!

Deodată ceața se risipește și undeva aproape, deasupra, apar primele creste. Sînt pline de o lumină neobișnuită. Fiind doar tighelite cu blană albă de zăpadă, ele își arată din plin coloritul rocelor. Priveliștea te însuflețește și o apuci din nou voinicește. Ai scăpat de pădure dar ai fost luat în primire de vînt. Un scurt platou pe care-l urci încovoiat de mijloc și ajungi la scări. De fapt, scările ți le croiești tu prin zăpadă. Aici este pericol, multă atenție! Cu mîna dreaptă te ții de cablul prins în perete. Ai impresia că în stînga ta se deschide un abis fără margini, dar nu te uiți căci tovarășul de drum te avertizează.

— Privește numai înainte!

Este greu. Din cauza potecii înguste de pe peretele înalt mergi foarte încet. Vîntul puternic cată să te smulgă de lîngă cablul de oțel. Cînd ajungi din nou pe platou te uiți în vale. Pe o întindere nemărginită, lăsîndu-se în jos de crestele mai înalte, se află marea de nori.

De aici îți pui schiurile și o pornești pe culme spre „Babele". Vîntul își face voia înghețîndu-ți răsuflarea. Soarele e strălucitor dar gerul a depășit de mult 15 grade sub zero.

La a doua culme vîntul are o putere și mai mare. Suflă din față orbindu-te cu zăpadă, înăbușindu-te. Te apleci tot mai mult și înfigi tot mai adînc bețele în zăpadă. Picioarele le simți de plumb. Un gînd îți dă tîrcoale. Dacă te-ai culca puțin în zăpadă? Pe ultima creastă din față se află cabana. O vezi bine, dar picioarele te ascultă greu. Înaintezi din ce în ce mai greu și simți tot mai des dorința de a te lăsa în zăpadă măcar pentru cîteva clipe. Voința este însă mai puternică. Nu te așezi pe zăpadă căci viscolul te poate acoperi imediat. Înainte!

La cabana „Babele" ai făcut ultimul popas. Te-ai odihnit și ai mîncat împreună cu tovarășul tău. Apoi din nou pe culme, spre Omul!

Vîntul suflă cu aceeași tărie, dar acum ești odihnit. Lumina scade treptat și curînd, urcînd un pisc te prinde noaptea. Se merge greu. Bolta e de smoală iar stelele sînt atît de strălucitoare încît poți să crezi că o mînă meșteră le-a lustruit cu o bucată de țesătură. Astfel, la lumina stelelor continui drumul și după ce mai ocolești două piscuri ajungi în sfîrșit la Omul. A fost greu dar frumos. Acest drum anevoios, cei trei tineri din stația meteorologică îl fac de cîteva ori pe lună.

Odată ajuns

Prima cunoștință o faci aici cu un tînăr care cîntă la o vioară. Ești puțin mirat. La înălțimea de 2511 metri, într-o cabană în pereții căreia viscolul suflă de parcă vrea s-o dărîme, rămîi moale pe scaun ascultînd „Baladă". Tînărul se numește Ion Georgescu. E potrivit de statură cu părul creț și o căutătură sfioasă atunci cînd îl lauzi pentru interpretarea lui Ciprian Porumbescu. E cel mai tînăr din stație — are 20 de ani — și îndeplinește munca de conducător al ei. Cei trei tineri care formează „echipajul" stației de pe vîrful Omul au urcat muntele în toamna anului acesta. Georgescu și Vasile Nicolae au lucrat mai înainte la centrul meteorologic din Băneasa. Ultimul, Ciobanu Ion, a venit din armată. Georgescu era „băiatul mamei" obișnuit doar în termenii cei mai generali cu gospodăria. De asemenea nici Vasile, în viața lui nu îmbrăcase un șorț de bucătărie — e doar căsătorit. Iar Ciobanu... nici el, în armată, nu se prea familiarizase cu gospodăritul. Așa dar, mîncarea din primele zile era nici mai mult nici mai puțin decît bună de aruncat cît mai departe. Munca de gospodărie se desfășura la voia întîmplării. Se murdăreau vasele: „măi băieți haideți la vase" — și toți se năpusteau să le spele. Erau lemnele nesparte: „măi băieți, la lemne" — și toți tăiau la lemne pînă seara. Iar dacă trebuia făcută curățenie prin cabană de asemenea toți se apucau de măturat și scuturat. Seara după o astfel de muncă cădeau frînți de oboseală și adormeau îmbrăcați. Șeful stației, Georgescu, și-a dat seama că nu mai merge așa și a organizat un program asemănător celui după care se desfășoară observațiile meteorologice. Adică un tovarăș de serviciu la observații, unul la bucătărie, iar altul liber. A doua zi se schimbau. Lucrurile au început să se îndrepte iar Vasile a devenit un bucătar admirabil.

Și așa încet, încet, stînd de vorbă cu cei trei tineri afli începutul. Afli „începutul lor" căci cel al stației îl povestește tovarășul Stoian de la stația meteorologică Predeal, venit în vizită la băieți.

— Stănilă, un cabanier, a fost primul observator pe vîrful Omul. Făcea observații climatologice, le însemna pe tabele și cobora cu ele la cîteva luni. Pentru această muncă vreun profesor zelos al institutului îi plătea din leafa lui cîțiva bani. Institutul nu-i putea plăti căci statul „n-avea nevoie" de așa ceva. Mai tîrziu, au fost investite ceva sume pentru observații meteorologice, dar cei care lucrau aici o duceau foarte greu. N-aveau cum aveți voi, echipament de iarnă, schiuri și uneori nici chiar alimente și lemne.

Discutînd despre trecut și despre astăzi afli de salariul celor 3 tineri, de primele pe care le primesc, de echipamentul vătuit ce l-au primit, de alimentele consistente pe care le consumă, începînd cu legume proaspete, carne, untură și sfîrșind cu lămîi și ciocolată.

În fața aparatului de radio

A doua zi de dimineață te-ai sculat ceva mai tîrziu decît ceilalți: ai fost obosit. Deschizînd o ușă a cabanei pătrunzi în camera de „comandă" a stației. De serviciu este Vasile. Tocmai manevrează butoanele aparatului de radio-emisie-recepție. După ce legătura cu stația meteorologică din Predeal a fost stabilită, Vasile începe să transmită: „51807, 93417, 35956..." Datele meteorologice sînt transmise pe baza unui cod. Un număr se referă la temperatură, altul la umezeală, altul la viteza vînturilor și așa mai departe. Peste o oră se va face din nou legătura cu Predealul și se va transmite din nou situația. Și tot așa din oră în oră, zi și noapte.

Cu cinci minute înainte de a transmite situația, observatorul de serviciu cercetează aparatele din cabană și cele din adăpostul de instrumente de afară. Acum, ziua, e plăcut să ieși afară și să treci prin fața aparatelor. Citești indicațiile termometrelor, borgrafului, termografului, higrografului și vezi ce direcție are vîntul uitîndu-te la giruetă. Pentru viteza vîntului ridici deasupra capului un aparat mic cu cupe — anemometrul. În fața cabanei mai sînt și alte aparate. Unul din ele este foarte ciudat. E așezat pe un stîlp de lemn și are o sferă mare de cristal. Înregistrează durata de strălucire a soarelui.

Afli totodată că sînt însă zile și nopți cînd la munte este furtună sau chiar vijelie. Atunci observatorii pentru a-și continua cercetările trebuie să se lege de cabană cu frînghii. Alteori e ceață, o ceață apăsătoare care înconjoară munții. Deschizi ușa cabanei și nu vezi nimic. Pe dibuite orientîndu-se după memorie, observatorii găsesc locul aparatelor și își continuă mai departe cercetările. Și afli că tocmai cînd vremea este proastă — viscolește sau e ceață — tinerii sînt pasionați mai mult de observațiile meteorologice. O adevărată pasiune științifică. De altfel în discuțiile pe care le ai cu șeful stației acesta îți va mărturisi:

— Ca și ceilalți doi am cerut singur să viu aici. Vreau să urmăresc de la mare altitudine efectul trecerii maselor de aer reci sau calde deasupra solului.

Dar iată că Vasile e din nou în fața aparatului. În cască se aud pirîituri. Două grade la dreapta, două grade la stînga și Predealul este „prins". De la Predeal datele sînt transmise la Orașul Stalin, iar de acolo la București.

Acum Vasile vorbește calm transmițînd cu cifre. După aceasta spune: „trec pe recepție" — și ascultă dacă cel din Predeal „a primit" bine sau nu. Odată i s-a întîmplat „trecînd pe recepție" să audă în receptor glasul soției sale și apoi al copilului. Cînd emisiunea s-a sfîrșit Vasile arăta la față destul de îmbujorat.

O lecție de schi
și una de geografie

În fața cabanei tovarășul Stoian dă lecții de schi lui Georgescu și Ciobanu. Coboară împreună cu ei o vale. „Coboară" e cam mult spus. După fiecare 10—15 metri, unul dintre cei doi tineri „vine la rînd" și spulberă zăpada răsturnîndu-se pe spate. La urcuș e mai ușor. Iar ajunși sus învață „plugul". Ca să poți să trăiești la munte în vreme de iarnă trebuie să stăpînești bine schiul; altfel prin zăpadă, uneori de cîțiva metri, nu poți umbla.

Cînd lecția de schi s-a terminat au urcat pe dîmbul semnului geodezic. Ion însă a rămas. Dacă Georgescu are pasiunea viorii, el a căpătat-o acum pe a schiului.

De aici, de pe vîrful Omul, fiind vreme senină, se văd o mulțime de munți, dealuri și chiar șesuri. Rămîi surprins cînd ți se spune: cîmpia de dincolo de lanțul muntos din față este cea a Dunării. Dar s-o luăm de la capăt. Iată la nord vîrful Bucșoiul apoi la nord-est un masiv golaș, Gîrbovul. Între ei Predealul iar în spate Orașul Stalin și podișul Transilvaniei. Mai spre stînga este țara Bîrsei. De aici se vede Oltul cu un afluent al lui. Pe întinsul alb se văd așezări: Branul, Zărnești, Rîșnov, Codlea. Aici trăiesc oameni, sînt uzine, iar petele albe sînt ogoarele întinse ale gospodăriilor colective. După Bran ai să vezi Piatra Craiului, vestitul lanț ce are crestele abrupte. În spatele Pietrii Craiului se înalță lanțul Făgărașul. Negoiul se și vede

Stînd și privind de aici de sus încerci un sentiment puternic. Te simți mîndru. Ți-ai privit patria. Pieptul îți este mai plin iar inima o simți cum îți împinge în vine putere.

Despre acest sentiment povestește Georgescu. În prima scrisoare către prietena sa Eugenia studentă la Facultatea de Fizico-Matematici din București, i-a vorbit despre mîndria de a lucra pe vîrful Omul. „Greutățile mari create de iarnă sînt trecute ușor cînd ești stăpînit de sentimentul ce îl capeți știind că îți slujești patria".

...S-a întunecat. Pe boltă au apărut aceleași stele lustruite parcă. O colină cu panta dulce se pierde în stînga. În față o prăpastie fără fund. Spre Făgăraș mai rămîne cîteva minute o geană roșiatică. Apoi, se stinge. Gireuta nu mai scîrțiie; vîntul e în repaus. E liniște.

În țara Bîrsei văile au prins să freamăte fără zgomot. Spuzeli de lumini. Branul, Codlea, Cristianul, produc minunate irizații (jocuri) de culori. Predealul și Branul, ți se par atît de aproape încît poți întinde mîinile spre ele. Rămîi multă vreme lîngă semnul geodezic. Stelele de pe boltă coborîte parcă, stelele de pe podiș, cu irizațiile lor nedefinite, întinderea opacă de zăpadă, liniștea ciudată — toate te transpun parcă într-o atmosferă de feerie.

Dar nu-i prea multă vreme de visat. Este timpul să mergi în cabană și să faci pregătirile pentru plecare. Dimineața vei cobori pe valea Cerbului spre Bușteni. Îți vei lua „rămas bun" și te vei avînta în serpentine pe valea ce pare fără fund. Sus pe coamă trei tovarăși, trei tineri, îți vor face semne cu mîinile. Ei rămîn acolo să servească unei științe ce slujește munca poporului. Nu rămîn însă singuri. Alături de ei ai rămas tu, drag cititor, care i-ai vizitat. Alături de ei sînt toți cei care iubesc îndrăzneala, avîntul tineresc, și prețuiesc munca lor.

V. CONSTANTINESCU

Să ne însușim în mod creator ideologia clasei muncitoare *)

În zilele noastre teoria marxist-leninistă a cuprins mase de milioane de oameni ai muncii și s-a transformat într-o puternică forță materială a cărei întruchipare este astăzi puternicul lagăr al socialismului și democrației.

Marxism-leninismul este știința legilor de dezvoltare a naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste.

Ca știință, marxism-leninismul nu rămîne și nu poate să rămînă pe loc, el se dezvoltă și se perfecționează continuu. Aceasta este concluzia care se desprinde din studiul lucrării *„Pentru o însușire creatoare a teoriei marxist-leniniste"*. apărută în ajutorul propagandiștilor în Editura de Stat pentru literatură politică.

Teoria marxist-leninistă este prin însăși originea, esența și caracterul ei, o teorie izvorîtă din viață și confirmată de viață, continuu îmbogățită de viață, menită să transforme viața. Marxism-leninismul este dușmanul oricărui dogmatism.

Clasicii marxism-leninismului au subliniat de nenumărate ori caracterul creator al învățăturii lor.

Marx și Engels au dus o consecventă luptă împotriva dogmatismului arătînd, încă într-una din prefețele Manifestului Partidului Comunist, că *„Aplicarea practică a acestor principii va depinde... pretutindeni și întotdeauna de împrejurările istorice date"*.

V. I. Lenin, și marele continuator al operei sale I. V. Stalin, au fost deosebit de intransigenți față de manifestările de dogmatism și bucherism. *„Acum trebuie să ne însușim adevărul incontestabil că un marxist* — arăta V. I. Lenin — *trebuie să țină seama de viața vie, de faptele precise ale realității, și să nu continue să se cramponeze de teoria zilei de ieri, care, ca orice teorie, nu face, în cel mai bun caz, decît să desemneze ceea ce e fundamental, general, nu face decît* să se apropie *de cuprinderea complexității vieții*.

În munca pentru o însușire profundă și creatoare, a măreței învățături marxist-leniniste, una din cele mai serioase piedici o constituie dogmatismul și bucherismul, ruperea teoriei de practică.

Analizînd cîteva din lecțiile unor propagandiști, lucrarea apărută în Editura de Stat pentru literatură politică ne arată că o răspîndită manifestare de bucherism și dogmatism este tendința de a rupe problemele teoretice de situația istorică concretă, de practica construcției socialismului în țara noastră, tendința de a aplica mecanic o teză sau o lozincă valabilă în anumite condiții, la o situație diferită.

Lucrarea ne arată că în lupta pentru o temeinică însușire a marxism-leninismului, fiecare propagandist, fiecare om al muncii trebuie să studieze în permanență realitatea din țara noastră, particularitățile țării noastre, legile economice obiective ce acționează în această perioadă, să studieze în mod temeinic documentele partidului nostru.

În multe lecții ale propagandiștilor se mai găsesc manifestări de dogmatism și bucherism în insistarea asupra unor probleme care nu sînt de actualitate în dauna explicării altor probleme care sînt de actualitate, în enunțarea unor teze fără a le explica, fără a le argumenta, fără a arăta cum sînt aplicate în viață.

Unii propagandiști nu muncesc cu perseverență pentru ridicarea nivelului lor ideologic, nu studiază sistematic operele clasicilor marxism-leninismului, rezumîndu-se doar la lectura unor expuneri sau broșuri de popularizare. Nu trebuie să uităm că marxism-leninismul trebuie studiat zi de zi direct de la izvor, din operele clasicilor marxism-leninismului.

Partidul nostru a pus în fața propagandiștilor măreața și nobila sarcină a educării oamenilor muncii în spiritul ideilor comunismului. Propagandiștii trebuie să înlăture din lecțiile lor frazeologia fără conținut, bucherismul, citatomania, copierea, tratarea politicii partidului ruptă de învățătura marxist-leninistă, care constituie piedici serioase în calea însușirii creatoare a ideologiei clasei muncitoare.

Un propagandist nu-și poate îndeplini nobila sa misiune dacă nu studiază zi de zi pe Marx, Engels, Lenin, Stalin, documentele mișcării muncitorești internaționale și ale partidului nostru, dacă nu e la curent cu toate problemele interne și internaționale, dacă nu-și lărgește în permanență sfera cunoștințelor de cultură generală. Numai printr-o atitudine creatoare față de teorie vom putea transforma propaganda noastră într-o puternică armă de mobilizare a oamenilor muncii în opera de construcție a unei vieți noi, luminoase, fericite.

Luptînd împotriva bucherismului, șablonului, fenomene care sînt incompatibile cu însușirea creatoare a marxism-leninismului, propagandiștii utemiști trebuie să aibă o atitudine creatoare, curajoasă în însușirea și predarea măreței învățături a clasei muncitoare, trebuie să-și amintească în permanență de cuvintele lui Vladimir Ilici Lenin adresate tinerilor comuniști din Rusia în 1920:

„În fața voastră stă sarcina construcției și o veți aduce la îndeplinire numai dacă vă veți însuși toate cunoștințele moderne, dacă veți ști să transformați comunismul din formule, sfaturi, rețete, prescripții și programe, gata învățate, în acel element viu care reunește munca voastră nemijlocită, dacă veți ști să transformați comunismul într-o călăuză a muncii voastre practice".

Pentru propagandiștii cercurilor politice U.T.M. studiul acestei lucrări apărute în Editura de Stat pentru literatură politică va constitui un minunat prilej de a sorbi noi învățăminte, de a pregăti lecțiile politice la un înalt nivel ideologic, de a îndrepta pașii tinerilor noștri pe drumul unei însușiri creatoare, profunde a ideologiei clasei muncitoare.

IOSIF SAVA

**) În ajutorul propagandistului „Pentru o însușire creatoare a teoriei marxist-leniniste" — Editura de Stat pentru literatură politică — 1954.*

Bănuiați că...

Gestionarul cooperativei este obligat să verifice zilnic calitățile vinurilor din comună? În comuna Hamcearca satul Balabancea, raionul Tulcea tov. Cătun Grigore, gestionarul cooperativei se îndeletnicește mai mult cu gustatul vinurilor prin sat, decît cu munca la cooperativă.

Dar această muncă necesită timp mult. Nu este așa de ușor să colinzi tot satul și să faci aprecierea justă a fiecărei categorii de vin. Așa se explică de ce de multe ori cooperativa este închisă iar țăranii sînt nevoiți să aștepte ore întregi pînă ce gestionarul Cătun să vină și pe la cooperativă. După așa o muncă „istovitoare" el trebuie să se odihnească. De aceea sînt zile cînd nu vine de loc pe la cooperativă.

Dacă gestionarul Cătun muncește așa cum „muncește" pentru cooperativă, tovarășul Dincov Vasile, președintele cooperativei, n-a făcut nici el nimic pentru ca la cooperativă să se îndrepte lucrurile. Sau poate tovarășul Dincov se conduce după principiul „mai bine mai tîrziu decît nici odată"? Nu ar fi rău nici acest lucru. Numai să fie.

★

...În munca tovarășilor de la spațiul locativ al orașului Tîrnăveni, se mai manifestă atitudinea de nepăsare față de nevoile oamenilor muncii?

Ei amînă rezolvarea anumitor probleme importante de la o zi la alta, nerespectînd hotărîrile luate.

De pildă, s-a hotărît ca dispensarul T.B.C., care nu avea un local corespunzător, să se mute în localul unei alte instituții, iar aceasta în fostul local al consiliului sindical.

Tovarășii de la spațiul locativ, oameni foarte „operativi" s-au gîndit mult timp la metoda cea mai simplă de rezolvare a acestei probleme. După multă gîndire, însfîrșit au găsit o soluție. Să închidă dispensarul T.B.C. Nu este aceasta o rezolvare fără prea multă bătaie de cap? Ba da. Că nu este cea mai justă este adevărat. Acolo unde se cuibărește birocratismul în muncă este clar însă că nu se pot obține altfel de rezultate.

Cu toate acestea nu s-ar putea face ceva pentru a se obține și alte rezultate, prin crearea de condiții și asta cît mai grabnic, pentru redeschiderea dispensarului T.B.C.?

Ce părere au tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular orășenesc?

★

29 este egal cu 38? Nu știați aceasta pînă acum?

Colectivul de conducere al fabricii de chibrituri din București, pe căi știute numai de el, a ajuns la acest raționament. Dar fiecare „inovație" trebuie pusă neapărat în practică. Iată deci explicația faptului că deși pe cutiile de chibrituri scrie „minimum 38 bețe" înăuntru găsești în medie 29 bețe fără să se mai facă socoteala cîte din acestea sînt bune și cîte nu.

Acest raționament, care este probabil socotit de colectivul de conducere al fabricii de chibrituri din București ca fiind „folositor", a prilejuit multe necazuri țăranilor muncitori din comuna Gîrla Mare, raionul Cujmir. Cooperativa nu primise de mai multă vreme chibrituri (mister ce ar trebui lămurit de tovarășii de la depozitul respectiv), iar cînd au sosit țăranii au constatat și ei „ingeniosul raționament" al colectivului de conducere al fabricii de chibrituri din București care stabilește că 29 poate fi egal cu 38 cu care ei n-au fost de acord. Ar fi curios să se afle însă dacă acest raționament va fi respins și de tovarășii de la fabrica de chibrituri din București.

★

Corespondenții ziarului nostru *Drajgu Dumitru, Tăriță Ioan* și *Ghenciu Ion* care ne-au sezisat aceste lipsuri, ca și tinerii din unitatea lor, doresc să afle cum sînt rezolvate problemele de mai sus.

A apărut

Carnetul Agitatorului

Nr.1 IANUARIE 1955

Cuprins:

- Pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației.
- Să asigurăm vînzarea neîntreruptă a mărfurilor de bună calitate, să luptăm pentru o bună deservire a consumatorilor prin comerțul de stat și cooperatist!
- Unirea eforturilor în interesul asigurării păcii și securității internaționale — cea mai importantă sarcină a popoarelor — de E. MIRONESCU
- Cuvîntul fruntașilor recoltelor bogate — Agrotehnica — ajutorul nostru prețios—de GHEORGHE C. COSTANDA, țăran muncitor din comuna Răcari, regiunea București.
- Am dobîndit o recoltă bogată de sfeclă de zahăr — povestirea țăranului muncitor ILIE GEICĂ.
- Vom da oamenilor muncii mai multe confecții de bună calitate — Convorbirea agitatoarei VICTORIA MANEA.
- În ajutorul agitatorilor care țin convorbiri.
  - Ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost a produselor — principala cale a ridicării nivelului de trai — de N. BIVOLU.

DESPRE POLITEȚE

Demostene Botez

Pe strada Justinian, un băiat de vreo 14-15 ani, arunca din stradă, pe deasupra trotuarului, o minge de fotbal în peretele unei case. Mingea sărea înapoi, băiatul o prindea și o arunca din nou. Trecînd, îi spun: „Bagă de seamă că o să i-o dai în cap cuiva". Băiatul prinse mingea, se depărtă și, întorcîndu-se, îmi dădu răspunsul fără să clipească:

„Îmi pare rău că nu v-am dat-o!"

Și băiatul o luă la fugă de-a lungul străzii cu acest regret în suflet.

Deunăzi, pe bulevardul Ana Ipătescu, doi băieți sînt opriți de o bătrînă care-i întreabă unde este o instituție. Unul din ei îi spune: „pe cealaltă parte, mai la vale". Bătrîna traversă bulevardul cu mare precauție (probabil că și vedea prost), pe cînd cei doi băieți se prăpădeau de rîs, căci bătrîna, cînd le ceruse lămurirea, se afla fără să știe, chiar în fața instituției respective.

În altă zi, în tramvaiul 15: pe locurile rezervate, o mamă și pe scaunul din față un copil voinic de vreo 5 ani. În stația Colțea urcă o bătrînă, gîrbovită de ani, cu părul ca neaua. Se vede că fusese la consult, la spital. Suindu-se prin față, ea se opri îndată, ca istovită.

Cineva se adresă copilului care sta jos:

— Poate treci lîngă mama să faci loc dumneaei.

Încăpățînat, copilul se îndesă în fundul scaunului, iar mama începu:

— Ba să stea acolo, că am plătit bilet.

Cazuri de-acestea se întîlnesc, din nenorocire, destul de des. Nu sînt o raritate. Le-am enumerat ca să vă împrospătez memoria și să vă evoc pe acele la care singuri ați fost martori.

Dar nu numai de asta le-am istorisit, ci pentru că ele spun mai bine și mai concret decît o definiție, ce anume este politețea. Ea este exact contrariul celor făcute de semenii noștri în împrejurările de mai sus.

Lipsa de politețe este una din manifestările egoismului, a placului personal, cu desconsiderarea completă a celor dimprejur. E o rezolvare a vieții în comun, a relațiilor dintre oameni în societate, dintr-un punct de vedere exclusiv personal și pentru satisfacerea cu orice chip a comodității personale. Atitudinea omului nepoliticos e aceea a omului care se consideră mai presus de ceilalți... parcă singur pe lume.

Politicos e omul care a ajuns la o concepție superioară despre om.

Politețea e una din manifestările exterioare ale concepției înaintate a omului despre viața socială. Ea e o însușire care înlesnește raporturile normale între oameni. E dovada înțelegerii altuia prin prisma unei juste judecăți. Ea nu se poate practica decît de pe poziția unei concepții de egalitate cu toți ceilalți.

Traiul pe care oamenii l-au dus în comun de atîtea veacuri, a dat naștere la un fel de legi nescrise izvorîte din practica acestei conviețuiri, care s-au menținut de-a lungul anilor, suferind desigur o serie de modificări. Aceste „legi" sînt îndeobște cunoscute de toți. Acel care face o crimă cunoaște foarte bine legea morală, nu numai cea scrisă în codul penal, după care e oprit să ia viața altuia. Tot așa, la un alt nivel, acel care-i nepoliticos, știe foarte bine cum ar trebui să se comporte pentru ca să fie politicos. Dar el n-o face, fiindcă pentru respectarea regulei nescrise a politeței nu există nici o constrîngere juridică și deci el, adoptînd atitudinea cea mai egoistă și mai comodă, nu încearcă nici un risc. Coercițiunea în materie de politețe, nu vine numai din afară, ci și din însuși omul. El singur trebuie să știe și să accepte a face un mic sacrificiu al comodității sale, ca o mică recompensă pentru toate avantajele pe care și el le are din viața în comun.

Deși o valoare morală deosebită a omului, politețea are la foarte mulți, o reputație proastă. La aceasta a dus prostituarea politeței de către clasele suspuse de odinioară — aristocrația din naștere și cea parvenită prin capital acumulat — care au făcut din politețe, masca cu care ipocrizia ieșea în lume.

Aristocrata care-și primea prietena la sosire cu: — „Vai dragă, ce bine-mi pare că te văd", și care la plecarea ei răsufla ușurată: „Cine dracu-a mai adus-o și pe toanta asta" crezînd că în exclamația de la sosirea prietenei a fost politicoasă, a compromis noțiunea de politeță.

Au mai compromis-o și acei care au făcut din ea ceva artificial, convențional, de ochii lumii, dezbrăcînd-o de orice concepție umanistă; acei care au înlocuit politețea cu manierismul sau cu snobismul, copiii bastarzi și degenerați ai politeței; acei care au pus în formele de politețe exagerată un accent subtil de umilire a celor pe care-i socoteau mai prejos de ei.

Or, politețea nu este și nu trebuie să fie o mască a ipocriziei, adică un viciu odios, ci atitudinea sinceră a omului care înțelege just și cinstit raporturile dintre oameni și respectă în alții ceea ce îi place ca alții să respecte în el.

Cine socoate că lui i se cuvine totul, va fi în mod necesar și în orice împrejurare, un nepoliticos; cine va socoti că el nu are mai multe drepturi în această înlănțuire a vieții, decît oricare altul, și-i respectă deopotrivă pe toți ceilalți, va fi un om politicos în mod firesc.

Privită astfel, politețea apare ca o calitate a omului trăind în societate.

De această politețe sînt lipsiți și mulți oameni maturi. Dar, din nefericire ea se observă la mulți tineri pe care societatea socialistă îi vrea altfel educați. Sînt unii tineri, elevi de școală, care duc îndrăzneala inerentă vîrstei, pînă la cea mai violentă impolitețe.

Boala aceasta a impoliteței este molipsitoare. Tînărul nepoliticos își face din nepolitețea lui un titlu de glorie. Cînd a făcut o asemenea faptă, el se consideră „cineva" și își dă aere. Ceilalți sînt imediat dispuși să-l imite.

Școala aceasta se face de obicei în stradă, unde unii copii sînt lăsați „să-și petreacă" o prea mare parte din timpul lor liber. Microbul impoliteței acolo se propagă.

Nu e o noutate a spune că tinerii trebuiesc educați. De obicei părinții trec cu prea multă comoditate această sarcină profesorilor de la școală. Firește că aceștia au o mare parte din răspundere în educația tineretului. Dar cea mai mare parte revine părinților căci viața unui copil în ce privește raporturile sale cu alții, adică viața lui socială, se începe în familie.

Sarcina și răspunderea cea mai mare în educarea copiilor o au părinții.

Și, întrucît educația din primii ani ai vieții este determinantă pentru formarea unui cetățean cu o conștiință sănătoasă, această educație constituie și o sarcină a organizației de U.T.M. și de pionieri, care prin compoziția și natura lor, cunosc îndeaproape comportarea fiecăruia și pot exercita o îndrumare consecventă și eficace.

Educarea tinerilor în spiritul respectului de om, e desigur una din sarcinile U.T.M.-ului. Atunci cînd un tînăr va avea acest respect, el va fi politicos fără nici un efort, chiar fără să-și dea seama, iar politețea lui va avea exact măsura cuvenită, va fi sănătoasă și sinceră.

La fabrica de produse făinoase „Vulturul"

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Colectivul de muncitori al fabricii de paste făinoase „Vulturul" din Ploești au încheiat anul 1954 cu realizări deosebite. Mecanizarea întregului proces de producție și aplicarea metodelor înaintate de lucru în fabricarea pastelor făinoase a făcut posibil ca începînd de la 15 decembrie 1954 fabrica să dea produse în contul anului 1955, iar productivitatea muncii să crească cu 49 la sută. Paralel cu creșterea productivității muncii prețul de cost a fost redus cu 0,45 la sută față de cifra planificată.

In centrul atenției colectivului de muncitori și muncitoare a stat și creșterea calității produselor fabricate de ei.

Zilnic pe poarta fabricii ies camioane încărcate cu lăzi și saci de fidea, macaroane și alte produse făinoase, ce iau drumul orașelor și satelor.

Muncitorii fabricii care sînt în majoritate tineri și tinere au pornit chiar din prima zi de muncă a noului an cu dorința de a dezvolta și mai mult realizările obținute în anul trecut, de a traduce în viață Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Cele 3 schimburi care au lucrat în prima zi din anul 1955 au reușit să dea peste plan 500 kg. fidea și macaroane.

În cea de-a doua zi de lucru a noului an tinerele din schimbul 1 conduse de utemista Popescu Maria ajutate de comuniștii Nistor Gheorghe de la malaxor și Ghenoiu Viorica de la ambalarea produselor făinoase au reușit să dea peste 250 kg. paste făinoase peste plan. Din schimbul tineretului condus de utemista Popescu Maria, s-au evidențiat utemiștii Tudose Nicolae, Bălan Maria și alții care și-au depășit cu mult sarcinile de plan.

PENTRU O VACANȚĂ PLĂCUTĂ

De cîteva zile, școlarii din regiunea București au intrat în vacanța de iarnă. Secția de învățămînt a sfatului popular regional și Comitetul regional U. T. M. București s-au îngrijit să le creeze din timp condiții cît mai bune de odihnă. Astfel, peste 600 de pionieri și 100 de elevi din școlile regiunii își petrec vacanța în pitoreștile stațiuni de munte: Poiana Țapului, Sinaia, Tușnad și altele. Alți pionieri și elevi își petrec vacanța în tabere organizate în cadrul școlilor, la casa pionierului, la casele de cultură etc. În fiecare tabără s-a organizat Pomul de iarnă, unde Moș Gerilă a împărțit daruri elevilor sîrguincioși. De asemenea, elevii și pionierii iau parte la manifestări artistice prezentate de echipele artistice locale de amatori, la convorbiri literare, competiții sportive, fac excursii, vizite la fabrici și unități socialiste din agricultură, unde stau de vorbă cu muncitori și colectiviști fruntași etc.

De asemenea, s-a organizat un ciclu de filme pentru pionieri și școlari. În unele sate și comune care nu au cinematografe se vor deplasa caravane cinematografice care vor prezenta filme din ciclul organizat pentru cei mici. (Agerpres).

FILME NOI

Pe ecranele cinematografelor din Capitală rulează în aceste zile, două filme în culori pentru copii și tineret: „Fiii partizanului" o producție a studioului „Bielorusfilm" și „Bănuțul" — realizare a studiourilor maghiare. Fotografiile reprezintă momente din filmul „Fiii partizanului" (în stînga) și „Bănuțul" (în dreapta).

Din organizațiile U. T. M.

Un eveniment de neuitat în viața mea

De multă vreme doream și mă străduiam să merit marea încredere de a deveni candidată și apoi membră a Partidului Muncitoresc Romîn. Iată că ziua mult dorită a sosit. În adunarea generală a organizației de partid din ziua de 27 noiembrie 1954 a fost luată în discuție cererea mea de intrare în rîndurile candidaților de partid. E tare greu și nu găsesc cuvintele potrivite prin care să arăt emoția și bucuria ce am simțit-o în acele clipe. Pot spune însă că au fost cele mai impresionante momente din viața mea. Comuniștii Grigore Gheorghe, Dumitrana Ilie, Grigore Fiorica și unii utemiști invitați la această adunare, au discutat despre întreaga mea activitate. Din dorința de a mă ajuta ei mi-au arătat și unele lipsuri pe care le mai am.

Comuniștii mi-au atras atenția asupra faptului că sînt membră în comitetul U.T.M. din facultate și că trebuie să fiu un bun exemplu pentru ceilalți tineri în toate privințele.

Discuțiile purtate în această adunare mi-au amintit de întreaga mea viață. Mi-am adus aminte de anul 1948 cînd am devenit membră a Uniunii Tineretului Muncitor, apoi intrarea împreună cu părinții în gospodăria agricolă colectivă din comuna Bălteni, raionul Vaslui, care a schimbat cu totul viața noastră. Acum 4 ani am fost ridicată în munca de activistă a organizației U.T.M. Viața și munca de activistă a Comitetului regional U.T.M. Bîrlad mi-au oferit prilejul de a cunoaște mai bine tineretul, preocupările și năzuințele lui. Ce-i drept în munca mea am avut de întîmpinat și unele greutăți. Dar în tot timpul am simțit dragostea și grija părintească a comuniștilor.

Anul trecut am avut marea bucurie de a-mi realiza visul mult dorit, am fost ajutată să intru în cadrul facultății muncitorești.

Cred că nu greșesc de loc cînd spun că pentru mine organizația U.T.M. a fost o adevărată școală care m-a educat și m-a pregătit pentru intrarea în rîndurile candidaților de partid.

În timp ce adunarea de partid vota în unanimitate de voturi primirea mea în rîndurile candidaților de partid, inima îmi bătea parcă mai tare. Am simțit că din acea clipă începe o viață nouă, că alături de ceilalți comuniști — și cu ajutorul lor — eu va trebui să învăț și să muncesc mult mai bine decît pînă acum.

Intrînd în rîndurile candidaților de partid am jurat că întreaga mea viață va fi închinată luptei pentru fericirea poporului, că nu-mi voi precupeți nici forțele, nici tinerețea mea în lupta pentru cauza partidului nostru drag.

ECATERINA MUNTEANU
studentă anul II
facultatea muncitorească din București

Numai cu bune intenții...

Tovarășul Iorga Petru — adjunct cu problemele U. T. M. în Secția politică a S.M.T. Lehliu, regiunea București, are principiul său în ceea ce privește deschiderea noului an de învățămînt politic de organizație, — „mai bine mai tîrziu decît niciodată" și-l întărește cu proverbul „graba strică treaba".

„Principiile" fiind stabilite, a hotărît ca pînă la sfîrșitul lunii decembrie 1954 „să pregătească" condițiile și în 1955, eventual, să deschidă formele de învățămînt politic.

Cînd stai de vorbă cu tovarășul Iorga despre învățămîntul politic, îți spune despre pregătiri în primul rînd.

— Am făcut tabele cu toți cursanții, i-am pus să iscălească să fim mai siguri că vin. Am pregătit și condițiile materiale. Avem sală. O să ținem cursurile în sala de mese, că altundeva, n-avem unde. Material bibliografic avem. Cred că ne-au păstrat și nouă tovarășii de la comitetul raional U.T.M. niscaiva broșuri.

E drept că pentru cel de al treilea cerc nu avem propagandist, dar nu noi sîntem de vină ci conducerea stațiunii și el, Curelea Marin, agronom de sector. Dacă se ținea de treabă, conducerea nu-l dădea afară, iar dacă conducerea era mai îngăduitoare, aveam și al treilea propagandist și secretar de organizație de bază U.T.M., căci Curelea era și secretar al organizației de bază U.T.M. Cît despre ceilalți doi propagandiști, mi se pare că au fost instruiți la comitetul raional U.T.M. și poate că în timpul lor liber mai studiază.

Oare aceste „pregătiri" ale tovarășului Iorga pot fi socotite ca o preocupare temeinică pentru o acțiune hotărîtă? Cu siguranță că nu!

Cînd e vorba de muncă în producție tovarășii din stațiune sînt în stare să-ți vorbească ore întregi că Morait Teodor și-a depășit planul în campania de toamnă cu 62,43 la sută, datorită metodelor avansate de muncă, că tractorista Ganea Elena, pentru meritele ei în muncă a fost trimisă la consfătuirea mecanizatorilor din regiunea București, că... iar cînd e vorba de pregătirea politică pe care trebuie s-o dobîndească acești mecanizatori, tovarășul Iorga începe să clatine din umeri, să se ascundă după deget, la umbra „condițiilor obiective".

Încă din cursul lunii noiembrie a anului trecut toți tractoriștii s-au întors de pe teren în stațiune. Condițiile existente în S.M.T. Lehliu dacă erau folosite, permiteau ca să se deschidă formele de învățămînt politic cu tinerii mecanizatori de îndată ce s-au întors din campanie.

Atîta vreme cît activiști ai comitetului raional U.T.M. ca tovarășul Dalban Cornel, prim secretar, vor veni pe la S.M.T. Lehliu mai mult ca vizitatori e clar că cercurile de învățămînt politic ale organizației cît și munca organizației de bază U.T.M. se vor desfășura defectuos.

E de dorit ca atît biroul Comitetului raional U.T.M. Lehliu, cît și adjunctul cu problemele U.T.M. din secția politică care este membru în comitetul raional U.T.M., să se hotărască să facă și acest pas: să deschidă cît mai repede și la S.M.T. Lehliu cercurile de învățămînt politic de organizație pentru că altfel... îi va prinde primăvara numai cu bune intenții.

C. B.

Combinatul nostru pionieresc

R. Rottstein
instructoare superioară de pionieri la Școala nr. 36 din Moscova

Deseori, instructorii de pionieri spun: „Li s-a făcut dor copiilor noștri de un joc viu și interesant. Dar de unde să-l luăm?"

Eu și Zina (la noi la școală există două instructoare de pionieri) ne-am gîndit de multe ori la aceasta și am ajuns la convingerea că instructorul însuși trebuie să născocească împreună cu copiii din unitatea sa astfel de jocuri. Și acest lucru trebuie făcut cu curaj, fără teamă de insucces.

Noi am început jocul de-a „combinatul pionieresc". Despre acest joc vreau să povestesc în rîndurile ce urmează. Acest combinat și-a deschis larg porțile în fața tuturor copiilor. El îmbia la treabă pe tinerii tîmplari și lăcătuși, croitori și pictori, legători de cărți și brodeuze și chiar și pe acei care mărturiseau sincer că nu știu să facă nimic, chiar nimic.

În camera pionierilor au venit primii treizeci de copii care citiseră anunțul, apoi încă treizeci, apoi patruzeci. Acum activează în combinat două sute de școlari — aproape jumătate din efectivul unității.

Noi am hotărît să creăm douăsprezece cercuri noi. — Nu, nu — ne-au corectat copiii — nu cercuri ci ateliere, să existe ateliere de tot felul ca într-o adevărată uzină mare.

Astfel s-au deschis atelierul de păpuși, de broderie, atelierul „mîinilor îndemînatice", atelierul de tîmplărie, atelierul de decoruri, de materiale didactice și altele. Cu ce se ocupă copiii în combinat? Comsomolistul Valea Smirnov, elev în clasa a 10-a, are o mapă albastră în care se păstrează toate comenzile. Iată unele din ele:

„Rog să se facă un mic raft și un suport reglabil pentru cărți. Bibliotecara școlii T. Tumanova".

„Rugăm să se facă pentru punerea în scenă a „Cenușăresei" decorurile pentru fragmentul a cărui acțiune se petrece la palat. Colectivul de conducere al clasei a 4-a A".

Copiii din clasa a 4-a B au hotărît să pună în scenă piesa „Iepurașul îngîmfat". Ei au rugat să li se confecționeze un iepure cenușiu, dar care să semene cu un iepure adevărat, un vînător și un lup. Cum să nu primești o astfel de comandă? Doar păpușile vor folosi apoi nu numai copiilor dintr-a patra, ci și altora. În atelierul de păpuși se confecționează acum din papier-maché personaje din piese, iar în cel de lucru de mînă, se cos costumele viitorilor „artiști".

Tinerii pictori din atelierul de decoruri au făcut din carton o casă, copaci, tufe: acțiunea se desfășoară în pădure.

Astfel, jucîndu-se, copiii noștri învață treptat să lucreze cu lemnul, cartonul și cu vopselele.

Funcționează douăsprezece ateliere. De unde au apărut atîți conducători cu experiență? Atelierele sînt conduse de pionierii și comsomoliștii noștri. Mulți dintre aceștia au activat un an, doi și chiar mai mult în casele de pionieri și acum transmit cu bucurie cunoștințele și experiența lor tovarășilor mai mici. Iată-l, de pildă, pe Valea Rusanov. El cunoaște bine felurite esențe de lemn, lucrează cu lemnul cu atîta îndemînare, încît îl admiri fără să vrei. La cererea noastră Valea conduce cercul de sculptură în lemn. Comsomolistul Oleg Poleakov este un bun dulgher, el cunoaște și tîmplăria, de aceea i-am încredințat atelierul de tîmplărie. Valerik Rudnev are o fantezie bogată și născocește mereu cîte ceva. Împreună cu alți copii el s-a apucat cu plăcere de confecționarea jocurilor de masă din carton și placaj...

Acum avem în unitate și o „editură" proprie. Ea editează cărți alcătuite de elevi. Avem mare nevoie de așa ceva. Noi am făcut multe tăieturi din ziare, reviste, calendare, pe cele mai diferite teme și acum am predat toate aceste bogății copiilor. Fiecare carte trebuie lipită cu grijă, căci altfel directorul „editurii", Oleg Romașin nu va recepționa lucrarea și nu va pune ștampila „O.P.K." (combinatul pionieresc special), iar fără aceasta nu se poate.

Noi dorim foarte mult să-i vedem pe toți pionierii îmbrăcați curat și îngrijit, să-i învățăm pe toți copiii să-și îngrijească încălțămintea, îmbrăcămintea, pieptănătura. Desigur că în legătură cu acestea s-a discutat foarte mult în unitate, dar cu puțin folos. Dar de cînd s-a deschis combinatul au început să meargă și treburile altfel. Acum nu-și mai poate aminti niciunul care a fost acela care a propus primul să se creeze un „atelier de deservire" și de fapt nu aceasta este important. Este important faptul că această idee a plăcut tuturor. Conducerea acestei secții a fost încredințată Liusei Malișeva.

Liusea și-a luat în primire munca cu mult spirit gospodăresc. Împreună cu prietenele ei, ea a adus în atelier săpun, un prosop, o perie de haine, alta de încălțăminte, cremă de ghete, ață, ace și chiar un fier electric. „Toți cei care lucrează în combinat — a declarat ea — trebuie să se deprindă cu ordinea". Unii copii au crezut că toate acestea sînt în glumă, doar nu-i va obliga Liusea să-și curețe ghetele! Dar au greșit. Primul băiat care a venit la școală cu un nasture rupt a fost adus de Liusea la camera pionierilor și obligat să-și coase imediat nasturele. Aci fierul de călcat era pus la priză, unii călcau cravate, se călcau șorțuri, panglici. Dar Liusea tot nu se astîmpăra: „Haideți să creăm o brigadă de descoperire a neglijenților". Și brigada a fost creată. Ea era compusă din Oleg Romașin, Viktor Fedotov, Dima Tihonov, Volodea Ilin. Ei veneau puțin mai devreme la școală și făceau de serviciu pe culoare. În primele zile tot se mai găsea cîte un școlar care era trimis la camera pionierilor sau i se dădea drumul, dacă acesta își dădea cuvîntul că a doua zi va veni la școală cu mîini bine spălate, cu pantalonii călcați. Dar în ultima vreme brigada a început să se întristeze: „Am alergat, am alergat — spun băieții — prin toate etajele și de abia am găsit doi cu ghetele nefăcute. Ce o să facem mai departe?"

La „secția de aprovizionare" a combinatului vin mereu cereri: avem nevoie de placaj, dați-ne vopsele, cerem clei, cuie! De unde ne procurăm toate aceste materiale? Doar pentru munca celor 200 de școlari trebuiesc multe materiale.

Pînza, hîrtia ne-a dat-o fabrica „Molotov" care ne patronează școala, iar comitetul de părinți al școlii a alocat pentru combinat 150 ruble. Desigur că aceasta este o sumă mică, dar noi am reușit totuși să facem unele cumpărături. Am fost sprijiniți și de comsomoliști. Organizația de comsomol a clasei care este condusă de Vitea Erșov, fostul conducător al unității, a strîns sculele: pile, ciocane, clești. Inițiativa clasei a 9-a C a fost urmată și de alte organizații comsomoliste pe clasă. Noi sîntem siguri că în curînd magaziile combinatului nostru se vor umple.

Jocul născocit de noi în unitate a început relativ de curînd — cu vre-o două luni în urmă, dar se poate deja vedea cu cîtă pasiune l-au primit copiii... Aci s-a deschis un cîmp vast de activitate pentru fiecare — gîndește, muncește cu sîrg și cu îndemînare, îndrăznește!

Vîrstnicii ne ajută. Din cînd în cînd vine la cercul de lucru de mînă care este condus de comsomolista Handrikova, bunica lui Boris Volodea Matvievskih. Privește cum brodează fetele, le dă cîte un sfat. Iuri Matveevici Petrov, profesorul de fizică, patronează atelierul de confecționare a materialelor didactice. Iar comitetul de părinți în dorința de a sprijini inițiativa bună de a crea „atelierul de deservire" a oferit copiilor un fier electric. Vîrstnicii sînt mereu alături. Dar adevărații stăpîni ai jocului sînt copiii noștri. Ei dau sarcini, ei repartizează forțele, ei apreciază pe merit fiecare muncă. Și asta le ajută să devină ordonați, cinstiți și harnici.

Desigur, trebuie să spunem că nu totul merge la noi ca pe roate, avem uneori și insuccese, lipsuri. Dar fiindcă veni vorba trebuie să mărturisim: noi înșine sîntem antrenați în joc nu mai puțin decît copiii de la noi, iar în ce privește lipsurile, le vom lichida cu siguranță.

(Din „Comsomolscaia Pravda" nr. 279/954).

CĂRȚI NOI PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

apărute în Editura Tineretului

PENTRU PREȘCOLARI

I. CREANGĂ: *Capra cu trei iezi.* E. GÎRLEANU: *Căprioara.* E. GÎRLEANU: *Cioc-Cioc-Cioc.* CICERONE THEODORESCU: *Păunița a crescut.* OTILIA CAZIMIR: *Baba iarnă intră-n sat (sub tipar).* DAN FAUR: *Umbreluța de argint.* ION ISTRATE: *Oul năzdrăvan.* DEMOSTENE BOTEZ: *Hoțu și Pachița.* SIDONIA DRĂGUȘANU: *Anișoara și Chiuș-Chiuș (sub tipar).* ANA TUDORAȘ: *Azi ne jucăm, mîine muncim.* ANA TUDORAȘ: *Moț gălbui (sub tipar).* MIOARA CREMENE: *Povestea mărului.* MARIANA SAS: *Încearcă și tu.* EUGEN B. MARIAN: *Pățania pițigoiului.* NINA STĂNCULESCU: *Cuibul cîneparilor.* E. MAJTENYI: *Micii marinari (sub tipar).* G. MORARU: *Puf-Puf.* L. TOLSTOI: *Cocoșelul cu creasta de aur.* A. BARTO: *Fetița murdară.*

PENTRU COPIII DE LA 7—9 ani

I. JIPA: *Titic, Culai și Gaie.* AL. ȘAHIGHIAN: *Ursul.* AL. OTTI: *Solzișor auriu.* C. GRUIA: *Nuielușa de alun.* FRAȚII GRIMM: *Povești (sub tipar).* L. VORONCOVA: *Prietenele merg la școală.* S. POGORELOVSCHI: *Recolta.* A. BOICO: *Vom fi mineri.*

PENTRU COPIII DE LA 9—12 ANI

AL. JAR: *Cucuetul.* M. STOIAN: *Eu, Tică și alții.* S. MILORIAN: *Furnicel.* AL. MITRU: *Copiii muntelui de aur.* AL. MITRU: *Traista cu povești.* V. BOICULESI: *Din însemnările unei școlărițe.* I. HOBANA: *Centru înaintaș.* N. DUBOV: *Lumini pe rîu.* V. ARSENIEV: *Întîmplări în Taigă.*

PENTRU COPIII DE LA 12—14 ANI

C. THEODORESCU: *Făurari de frumusețe.* V. PORUMBACU: *Fata apelor.* C. IGNĂTESCU: *Mitruț al Joldii vol. II.* C. SERGHI: *Cantemiriștii.* M. I. ȘTEFAN și RADU NOR: *Drum printre aștri.* L. KOSMODEMIANSCAIA: *Povestire despre Zoia și Șura.* V. KATAEV: *O pînză în depărtare.* N. NOSOV: *Nuvele și schițe.* V. OSEEVA: *Vasioc Trubaciov și prietenii săi vol. III.* A. MUȘATOV: *Casa de pe deal.* S. SCIPACIOV: *Pavlic Morozov.* JULES VERNE: *Insula misterioasă.* R. A. STEWENSON: *Robinson Crusoe.*

COL. „BIBLIOTECA ȘCOLARULUI"

AL. VLAHUȚĂ: *Poezii.* D. BOLINTINEANU: *Poezii alese.* IOAN POP-RETEGANUL: *Povești ardelenești.* IOAN BARAC: *Istoria preafrumosului Arghir și a preafrumoasei Elena cea măiastră și cu părul de aur (sub tipar).* MIKZATH KALLMAN: *Schițe.* B. PRUS: *Soartă de orfan (sub tipar).* W. KAUFF: *Tînărul englez (sub tipar).*

COL. „ȘTIINȚA ÎNVINGE"

D. MANOLESCU: *Jucării plutitoare și navomodele.* P. A. MIHĂILESCU: *Cale liberă.* ILIE BARBU: *Pîinea industriei.* O. B. LEPEȘINSCAIA: *La izvoarele vieții.*

În fotografie: utemista Cozac Stela din secția îndoit fețe de la fabrica de încălțăminte „Ștefan Plavăț" din Timișoara califică la locul de muncă pe tînăra Carolina Mutu venită în întreprindere de la Școala profesională mixtă de comerț.

Spartachiada
DE IARNĂ
a satelor

ZILE DE CONCURS

Un tînăr, nu prea înalt la statură, m-a condus în sala de șah a clubului gospodăriei agricole de stat din Stupini. În seara aceea, aici se desfășurau concursurile de șah din cadrul spartachiadei de iarnă a satelor. În sală domnea o liniște desăvîrșită.

— Mat! Acest cuvînt, a cărui greutate o știe orice șahist răsună pe neașteptate. Cei doi parteneri se mai priviră încă odată. Un contrast izbitor era în privirile lor. Învingătorul, era ușor de recunoscut, după zîmbetul său firesc, iar după încruntarea „firească" putea fi recunoscut și cel învins.

— Da, ai cîștigat, zise acesta din urmă cu necaz. Cîștigați toți. Eu nu mai joc. Trînti apoi furios ușa și-o porni mai mult în fugă.

Ce s-a întîmplat mai apoi?

Alexandru a ieșit totuși învingător

Alexandru Popovici, se numea cel învins. Firește, atitudinea lui Alexandru nu le-a plăcut tovarășilor lui.

— Așa nu va învinge niciodată.

— Se crede mare șahist, dar a pierdut pînă acum trei partide.

Ce păcat că nu era aici să audă cît de aspru și mai cu seamă cît de just îl judecau tovarășii lui. Ar fi avut ce învăța. A doua zi, treburile m-au adus din nou pe la clubul gospodăriei. Parcă nimic nu se schimbase. Și totuși ceva nu era la fel ca ieri. La o masă stătea doar un singur jucător. Cel care lipsea nu era altul decît Alexandru.

— Dacă nu vine în trei minute va pierde.

— Fii fără grijă, va veni — îi zise partenerului, tovarășul Bosînceanu, secretarul organizației U.T.M. Dar n-apucă să termine ce avea de spus, cînd intră pe ușă Alexandru

În timp ce intra, pe graficul concursului se înscriau primele victorii sau înfrîngeri. Ce va înscrie el de această dată? Trecuseră mai bine de 20 de minute. Alexandru dădu adversarului său un șah cu tura. Acesta, la rîndu-i, se apăra cu un nebun. Alexandru luă însă cu dama nebunul și pronunță răspicat: mat!

A învins. Alexandru Popovici a obținut prima victorie. Nici lui nu-i venea parcă să creadă. Se ridică de la masă și strînse cu căldură mîna secretarului organizației de bază U.T.M.

— Mulțumesc, ai avut multă dreptate. Întotdeauna am să joc așa, calm și cu multă atenție

— Nu-mi mulțumi mie, ci tovarășilor tăi. Ei mi-au povestit doar fapta ta. Dar nu uita și deacum înainte să joci calm și atent. Victoria aceasta să nu-ți fure iar modestia.

Conținutul unei scrisori

Scrisoarea primită s-o citesc de la secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie era adresată tovarășilor de la stațiunea meteorologică și cuprindea cam acestea:

Dragi tovarăși.

Scrisoarea noastră, are menirea de a vă ruga să ne îndepliniți o dorință, mai bine zis să ne răspundeți la o întrebare. De aproape o lună sîntem pregătiți și ne-am cam plictisit tot așteptînd. Voi sînteți în măsură să știți. Cînd vom avea zăpadă bună de schiat sau de săniuș? Aceasta e întrebarea la care vrem să ne răspundeți cît mai curînd. Pînă acum a nins de vreo cîteva ori, nu atît cît trebuie și apoi s-a topit ușor. Nu numai că nu ne putem antrena, dar nici nu putem lua parte la concursurile Spartachiadei de iarnă a satelor. Despre această competiție cred c-ați auzit și voi. Acum concurăm numai la șah cu toate că trebuia să începem și concursurile de schi și săniuțe.

V-am mai spus-o și mai înainte. De pregătiți sîntem pregătiți. Ba, astăzi am încercat și caii care vor alerga la săniuțe. Cum o da zăpadă bună, am și ieșit cu schiurile și săniuțele. Apoi imediat începem și concursul. Avem niște schiuri și săniuțe făcute de noi și ne mînă curiozitatea de a ști cum alunecă. Or fi bune pentru concurs sau ba! Așa că înțelegeți, răspunsul vostru e tare mult așteptat. Trimiteți-l repede.

Scrisoarea se sfîrșea apoi cu semnăturile participanților din G.A.S.-Stupini, regiunea Stalin la probele de schi și săniuțe din cadrul Spartachiadei de iarnă a satelor.

Scrisoarea aceasta vorbea singură despre pregătirile făcute pentru celelalte concursuri ale Spartachiadei de iarnă a satelor, despre dorința tinerilor din această gospodărie de a se întrece și în aceste discipline la fel de dîrzi.

VASILE RANGA

ÎNTR-UN S. M. T.

Primele succese la repararea tractoarelor

Cu ani în urmă, mecanizatorii Stațiunii de mașini agricole și tractoare din comuna Hărman, regiunea Stalin, și-au așezat birourile, atelierul mecanic și remizele într-o margine a comunei, spre cîmp. Aceasta au făcut-o și pentru că-i loc mai mult pentru dezvoltarea viitoare a stațiunii, și pentru că acolo era instalat „atelierul" — o hală mare — care pe vremuri a fost remiza unor proprietari de batoze și tractoare. De atunci, de cînd S.M.T.-ul a fost înființat s-a schimbat mult și fața comunei, și obiceiurile țăranilor muncitori și fosta remiză.

Prin dotări și prin posibilitățile locale, remiza s-a transformat într-un adevărat atelier cu strung, borștangă, banc de rodaj, banc de încercat și reglat pompele de injecție și cîte alte mașini-unelte. E și firesc să fie așa. Doar atelierul e clinica stațiunii și trebuie să fie gata oricînd să primească și să îngrijească orice tractor care „tușește", orice mașină care nu mai poate lucra. Iar „medicii" lui, mecanizatorii, trebuie să fie oameni harnici și foarte pricepuți în meserie, pentru că mașinile pot avea beteșuguri multe și complicate pe care numai cu strădanie le poți vindeca.

Și-n iarna aceasta, ca și-n multe ierni pînă acum, brigăzile de tractoare, după ce au lucrat în cîmp pînă ce s-au așternut fulgii de zăpadă, s-au retras una cîte una spre stațiune, spre atelier. Începe acum o nouă perioadă de muncă pentru mecanizatori: reparațiile de iarnă.

★

Ciocane care bat ritmic în fier de plug pe nicovală, sforăitul mînios al unui motor ambalat, scîrțîitul strident al unei macarale neunse, tot acest suflu al atelierului te îndeamnă să deschizi ușa și să intri acolo unde tinerii robotesc aplecați asupra motoarelor, asupra pieselor. E cald înăuntru și-n ciuda noroiului de afară, e curat; pereții sînt proaspăt văruiți, geamurile destul de curate pentru un atelier în care se lucrează din plin zi de zi, iar rînduiala mașinilor, pieselor, sculelor dovedește spiritul gospodăresc care domnește aici.

De-o parte și de alta a celor două uși mari ale atelierului stau aliniate zece tractoare K.D.-35, cu toate măruntaele desfăcute și așezate frumos alături. În jurul lor, echipele celor 16 ansamble trebăluiesc de zor. Reparațiile se execută după metoda sovietică Bugacev.

La început, cînd o mare parte din brigăzi nu veniseră încă de pe teren a venit în stațiune Dük Petre cu brigada lui; terminase treaba mai din vreme și s-a grăbit să intre în reparații. S-a dus imediat la mecanicul șef al stațiunii și l-a întrebat:

— Ce fac, tovarășe inginer, mi-am pregătit tractoarele și-s gata pentru reparații. Să-i mai aștept și pe ceilalți sau pot să-ncep acum cu brigada mea? Facem noi reparațiile pe ansamble, dar eu socotesc că nu trebuie să pierdem timpul de prisos. Pînă om începe lucrul „pe bandă rulantă", am timp destul să-mi repar două tractoare.

După ce a primit încuviințarea, Dük și brigada lui s-au apucat vîrtos de treabă și în șase zile au terminat lucrul: au reparat cele două tractoare.

Au venit apoi și celelalte brigăzi de pe teren și s-a putut trece la repartizarea oamenilor în echipe și la împărțirea acestora pe ansamble.

★

Grupuri, grupuri de tineri forfotesc în jurul tractoarelor din atelier. Cînd intri pentru prima dată într-o asemenea „uzină" mică dacă nu cunoști bine tot procesul de muncă ce se desfășoară aci ai impresia că nu va ieși nimic bun din învălmășeala aceea fremătătoare de oameni și motoare, de scule și aparate. Există totuși o ordine bine chibzuită, care face ca treaba să se desfășoare ritmic, fără salturi și fără timpi morți. Este un fel de „bandă rulantă", așa cum i-a spus Dük inginerului mecanic.

Din mîinile echipei care demontează motoarele, piesele trec spre diferite alte echipe care le recondiționează, le reglează, le „clasează" la magazie, primind în schimb altele noi, ca apoi toate aceste organe și artere ale motoarelor să se întoarcă acolo de unde au plecat (însă la altă echipă) și să fie adunate la un loc una cîte una.

Așa se lucrează pe ansamble: fiecare echipă își are rosturile și ocupațiile ei, rosturi și ocupații care sînt însă strîns legate de munca echipelor din ansamblul anterior și care, la rîndul lor, influiențează munca echipelor din ansamblul următor. Există între aceste echipe o legătură strînsă, care contribuie în mare măsură la creșterea spiritului de ajutor reciproc și de aci la buna desfășurare a întregului proces de reparații.

Poate că Brendörfer s-a gîndit mult în seri tîrzii la legătura aceasta și de aceea cînd îl ții mai mult de vorbă despre muncă, despre cantină, despre viața de organizație, după ce-ți dă unele lămuriri sumare pleacă spunîndu-ți din drum:

— Mai ai treabă cu mine, tovarășe? Mă cam grăbesc pentru că am mult de lucru și-apoi mă așteaptă „băieții" din echipă; sînt mai noi și au nevoie de îndrumări.

Munca e în toi. Cu greu mai poți lega frînturi de discuții cu tinerii meșteri. Te mulțumești de multe ori să stai și să asculți cum „veteranii" stațiunii dau îndrumări „bobocilor".

Dük Petre, împreună cu tovarășii lui, lucrează într-una din cele opt echipe ale ansamblului VIII. Prinzînd din zbor cîteva cuvinte: ambreiaje, puntea din spate, reglaj, te apropii mai mult de el și pleci urechea. Într-adevăr, Dük le vorbește celor doi tractoriști noi din echipa sa despre metoda reglării jocurilor la ambreiajele de la puntea din spate a tractorului. Aici, ca de altfel în fiecare colț al atelierului, lîngă fiecare tractor, s-au format adevărate cercuri de studiu pentru ridicarea nivelului de cunoștințe; șefii de brigadă și tractoriștii mai vechi, ajutați de mecanicii de sector, dau îndrumări precise, exemplificate imediat practic, despre o serie întreagă de probleme legate de buna funcționare a motorului, de viața tractorului.

Unii din tinerii cei mai însetați de cunoștințe sînt utemiștii Sasz Ioan și Roth Mihai. Nu scapă nici un prilej de a cere și primi sfatul și sprijinul mecanicilor mai vîrstnici și cu mai multă experiență. Și tovarășii Dobre Iosif și Boitaș Emanoil — mecanici de sector — le explică cu răbdare și pricepere toate secretele motoarelor.

Metoda reparațiilor pe ansamble este pentru mecanizatorii din S.M.T. și gospodăriile de stat o adevărată școală. Prin aplicarea ei se întărește răspunderea față de calitatea reparațiilor, se îmbogățesc cunoștințele profesionale ale mecanizatorilor, crește spiritul de ajutor tovărășesc, se întărește disciplina muncii.

Toate aceste avantaje ale aplicării metodei Bugacev le-au înțeles și mecanizatorii de la S.M.T.-Hărman. Egoismul, indisciplina, lipsa de răspundere, deprinderi nesănătoase și necorespunzătoare unui tînăr de tip nou, dispar pe zi ce trece și locul lor este luat de atitudini noi față de muncă, față de tovarășii de lucru. Astfel se explică faptul că Tacu Simion și Schwartz Paul din echipa treia a ansamblului VIII ajută în repetate rînduri echipa ansamblului XI, condusă de Brendörfer, la ridicarea motoarelor pe banc și la manevrarea macaralei portative. Ajutorul acesta nu se manifestă numai între echipe, ci chiar în sînul unei echipe.

Taraș Gheorghe este tractorist nou. I se vorbise în școală despre bancul de rodaj și chiar văzuse unul, însă nu era încă lămurit pentru ce este atît de necesar în atelier și nu știa cum se lucrează cu el. Îi venea greu să întrebe; totuși, într-o zi, s-a apropiat de șeful de echipă și l-a rugat:

— Fii bun și arată-mi și mie cum se lucrează cu bancul acesta. Vreau să învăț.

Brendörfer e cunoscut de toți tovarășii lui ca un om priceput și gata oricînd să vină în ajutorul acelora care-i cer concursul. Și de data aceasta el s-a grăbit să-i dezvăluie lui Taraș tainele bancului. Nu s-a mulțumit însă numai cu atît. După ce i-a explicat cum se lucrează, l-a poftit să pună în practică ceea ce a învățat. Taraș s-a apucat de treabă sub supravegherea atentă a lui Brendörfer. Astăzi puțin, mîine mai mult, s-a deprins cu munca la banc și acum lucrează cu destulă siguranță. Astfel, în urma unui ajutor tovărășesc dat cu toată căldura, încă unul din tinerii mecanizatori din S.M.T.-Hărman a învățat un lucru nou, foarte necesar în campaniile de reparații.

Sînt mulți tineri de nădejde în S.M.T.-Hărman. Treaba merge bine și reparațiile făcute de ei sînt de bună calitate, fapt dovedit de rezultatele obținute în campaniile acestui an. Totuși, mai sînt cîteva „pete", cîțiva trîndavi care fac să scadă prestigiul stațiunii. Este vorba de Alexandrescu Gheorghe și Konya Ludovic. Primul se îmbată și lipsește de la lucru, iar Konya își bate ajutorul de pe tractor, lipsește, face lucru de mîntuială și nu-și sprijină tovarășii de muncă.

Utemiștii de frunte ai stațiunii s-au gîndit și la acești codași. Nu-s băieți răi, dar nu vor să se apuce serios de treabă. Au stat de vorbă de cîteva ori cu ei, dar pînă acum nu se văd roadele. Drept este că acest ajutor a fost superficial. Sfătuitorii au procedat cu prea multă „indulgență", n-au știut să-i critice cu tărie, să le arate lipsurile și urmările acestora. Acest fapt dovedește și lipsa de interes din partea organizației de bază U.T.M. față de atitudinile unor tineri din stațiune.

Dacă Konya Ludovic și alții ca el vor păși curînd pe drumul cel bun, înseamnă că viața de organizație pulsează iară și cu putere și treaba va merge ca „pe bandă rulantă".

N. SIMIONESCU

Popoarele își unesc eforturile împotriva renașterii Wehrmachtului hitlerist!

Pentru tratative înainte de reînarmarea germană

PARIS 5 (Agerpres). — „L'Humanité" publică un articol de Pierre Courtade în care demască eforturile zadarnice ale ziarelor de dreapta de a demonstra că răspunsurile lui G. M. Malenkov la întrebările puse de reprezentantul societății americane de televiziune și jurnale de actualități „Telenews" ar dovedi că ratificarea acordurilor de la Paris nu poate împiedica tratativele cu Uniunea Sovietică. „Este suficient să se citească textul răspunsurilor scrie Pierre Courtade, pentru a înlătura orice interpretări care, după cum a spus G. M. Malenkov, tind să cultive iluzii în rîndul opiniei publice...

Dacă acordurile de la Londra și Paris vor fi în cele din urmă ratificate, dacă noul wehrmacht va fi creat nu încape nici o îndoială că măsurile anunțate de participanții la conferința de la Moscova vor fi traduse în viață. De asemenea nu încape nici o îndoială că în acest caz încercările de a rezolva problema reunificării Germaniei, se vor lovi de un fapt împlinit care în mod practic va fi ireparabil.

Guvernul francez cunoaște toate acestea. Fapt este însă că acest guvern, la fel ca și guvernele de la Londra și Washington, nu dorește rezolvarea problemei germane.

Patrioții francezi intensifică lupta

PARIS (Agerpres). — Lupta poporului francez pentru împiedicarea aplicării acordurilor de la Paris și pentru a determina Consiliul Republicii (care se va pronunța în februarie) să respingă acordurile de la Paris continuă cu o intensitate sporită.

Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité", chiar în seara zilei cînd poporul Franței a luat cunoștință de ratificarea acordurilor împotriva voinței sale, „Comitetul pentru unitatea de acțiune în lupta împotriva înarmării Germaniei occidentale" din Bagnolet a dat publicității o declarație.

Feroviarii din Perigueux au semnat următoarea declarație, adresată acelor deputați din Adunarea Națională care, trecînd peste voința poporului francez, au votat în favoarea înarmării Germaniei occidentale.

„Domnilor deputați Lacoste, Pradeau, Delbos, Laforêt! Voi ați trădat mandatele pe care le-ați primit. Voi ați trădat Franța. Numele vostru este înscris pentru totdeauna între numele celor 287 de deputați care au hotărît să redea armele călăilor naziști.

Noi, feroviarii din Perigueux, credincioși memoriei martirilor noștri, proclamăm cu hotărîre atașamentul nostru față de cauza păcii și a independenței Franței și vom face să eșueze hotărîrea voastră de a reînvia Wehrmachtul.

Hotărîrea finală va fi a noastră. Poporul va fi cel care va spune ultimul cuvînt !".

De asemenea, la Perigueux, imediat după ce s-a aflat rezultatul votului din Adunarea Națională, numeroase personalități din localitate, aparținînd tuturor categoriilor sociale și cu cele mai diferite convingeri politice, s-au îndreptat spre monumentul ridicat în memoria eroilor din rezistență căzuți în lupta împotriva cotropitorilor fasciști, unde au depus o jerbă purtînd următoarea inscripție: „Spunem NU înarmării Germaniei occidentale".

Cu acest prilej, primarul adjunct al orașului Perigueux, Philippon (membru al partidului R.P.F.) a declarat: „Depunem o jerbă la monumentul victimelor barbariei naziștilor, a acelor naziști cărora unii deputați au hotărît să le redea armele crimei. Dar lupta nu s-a terminat. Prin unitatea noastră de acțiune vom face să eșueze planurile de înarmare a Germaniei occidentale".

„Să nu se mai repete"

În Olanda se desfășoară o largă mișcare de protest împotriva reînarmării Germaniei occidentale sub lozinca „Să nu se mai repete". Din comitetul care a inițiat această mișcare fac parte personalități și oameni de cele mai diferite convingeri politice

Recent, la Amsterdam a avut loc un mare miting de protest împotriva participării Olandei la acordurile de la Londra și Paris.

Reprezentantul Uniunii socialiștilor, H. Langendijk, a subliniat că „a merge alături de cei ce doresc reînarmarea Germaniei occidentale înseamnă a avea o atitudine similară spărgătorilor de greve".

Participanții la miting au trimis o telegramă celor două Camere ale parlamentului olandez, cerînd respingerea acordurilor de la Paris. Ei au adresat o telegramă și lui Ollenhauer, șeful partidului social-democrat din Germania occidentală, cerîndu-i să rămînă ferm pe poziția sa împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Poporul belgian respinge acordurile de la Paris

BRUXELLES 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Opinia publică progresistă din Belgia își intensifică lupta împotriva acordurilor de la Londra și Paris care prevăd înarmarea Germaniei occidentale.

După cum relatează ziarul „Le Drapeau Rouge", la 3 ianuarie a avut loc în orașul Binche (provincia Hainaut) un miting în cadrul căruia a luat cuvîntul Isabelle Blum, cunoscută luptătoare pentru pace, laureată a Premiului Stalin pentru pace. Ea a vorbit despre adunarea luptătorilor pentru pace care a avut loc recent la Bruxelles și la care a fost adoptată o rezoluție de protest împotriva reînvierii militarismului german.

Numeroși participanți la miting au semnat rezoluția de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Organizația progresistă „Uniunea femeilor" continuă să strîngă în diferite orașe ale țării semnături pe rezoluția de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Germania nu trebuie să fie teatru de război

BONN 5 (Agerpres). — Publicația vest-germană „Militärpolitisches Forum" publică un articol semnat de von Holb, în care atrage atenția asupra primejdiei pe care o reprezintă un viitor război pentru poporul german. Holb scrie între altele: „Spațiul vest-german, care constituie în mod provizoriu Republica federală, ar fi transformat într-un pustiu ca urmare a folosirii tactice și strategice a armelor atomice. Europa, după războiul de 30 de ani, poate fi denumită paradis în comparație cu felul cum s-ar prezenta în urma războiului atomic".

În sprijinul afirmațiilor sale, autorul articolului citează pe fizicianul atomist american, Ralph Lapp, care a arătat în cartea sa intitulată „Noua forță — despre atom și oameni" apărută în 1953 că „utilizarea armelor de distrugere în masă ar cauza pierderi imense de oameni și bunuri". „Acest expert american, scrie ziaristul german Holb, critică deschis atitudinea guvernului american față de problema interzicerii armei atomice". Lapp e de părere că arma atomică prezintă pentru întreaga omenire o amenințare pentru pace, încît orice om cu rațiune ar trebui să insiste „pentru folosirea tuturor mijloacelor în vederea realizării unei înțelegeri internaționale care să ducă la interzicerea armei atomice". Examinînd pe larg implicațiile politicii S. U. A. de refacere a militarismului german în cadrul acordurilor de la Paris, ziaristul vest-german Holb subliniază că „Germania occidentală înglobată în N. A. T. O. ar deveni teatrul viitorului război atomic" și că prima victimă a acestui război ar fi „populația civilă din orașele germane". În încheierea articolului el se adresează soldaților germani care au luptat în două războaie mondiale. „...Aceștia, scrie Holb, se află în fața unei probleme de conștiință și trebuie să facă uz de toate mijloacele politice pentru a împiedica în ceasul al doisprezecelea nimicirea poporului nostru".

Vizita lui Hammarskjoeld la Pekin

PEKIN 5 (Agerpres). — La 5 ianuarie a sosit la Pekin, Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

*

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 5 ianuarie, Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, a avut o întrevedere cu Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. La întrevedere a asistat Cian Han-fu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Chineze.

*

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 5 ianuarie, Ciu En-lai, Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze și ministru al Afacerilor Externe, a oferit o recepție în cinstea lui Dag Hammarskjoeld, secretar general al Organizației Națiunilor Unite și a persoanelor care-l însoțesc.

La recepție au participat Cen I, locțiitor al Premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze; Si Cijun-siun, secretar general al Consiliului de Stat; miniștri: Cian Han-fu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și Pîn Cen, primarul orașului Pekin.

Au fost de asemenea prezenți membri marcanți ai Comitetului chinez pentru apărarea păcii, ai Institutului popular chinez pentru Afacerile Externe, ai Asociației populare chineze pentru relațiile culturale cu străinătatea, ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești.

La recepție au mai participat ambasadorii la Pekin ai Cehoslovaciei, Poloniei, Indiei, Suediei, Romîniei, Mongoliei, R.P.D. Coreene, Uniunii Sovietice, Bulgariei, Albaniei și Ungariei; trimișii Finlandei, Danemarcei și Elveției în R. P. Chineză; însărcinații cu afaceri ai Angliei și Olandei, însărcinații cu afaceri ad interim ai Norvegiei, Pakistanului, Birmaniei, R.D. Vietnam și R.D. Germane; prim-secretarul ambasadei Indoneziei la Pekin.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Violarea spațiului aerian și maritim al R.D. Vietnam

HANOI 5 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, delegația Armatei populare vietnameze în Comisia mixtă pentru controlul armistițiului în Vietnam a adresat un protest în legătură cu faptul că trupele Uniunii Franceze continuă să violeze spațiul aerian și apele teritoriale ale Republicii Democrate Vietnam.

În pofida asigurărilor date de generalul de brigadă De Brébisson, șeful delegației comandamentului suprem al forțelor armate ale Uniunii Franceze în comisia mixtă din Vietnam, aceste violări continuă totuși. În protest sînt citate cîteva cazuri de violare a apelor teritoriale și a spațiului aerian al R. D. Vietnam. Astfel, la 28 noiembrie un vas al Uniunii Franceze a ancorat în apropiere de coastă, în fața localității Ksivan Hoa, din provincia Kuang Bin (Vietnamul central). Între 18 și 24 noiembrie, două vase franceze au navigat de-a lungul litoralului în regiunea Kuin Luu (provincia Nge An din Vietnamul central). La 18 decembrie un vas francez s-a apropiat la o distanță de 2 km. de coastă în regiunea satului Tan An (provincia Nge An). În noaptea de 17 spre 18 decembrie, un alt vas francez a ancorat la o depărtare de 2 km. de satul Tan An. La 20 decembrie, două vase ale Uniunii Franceze au sosit dinspre est și au ancorat la 2 km. de litoral în regiunea Kuin Luu, provincia Nge An. Membrii echipajului vasului s-au adresat prin megafoane populației catolice chemînd-o să se evacueze în Vietnamul de sud. În după amiaza zilei de 22 decembrie un vas al Uniunii Franceze a capturat o șalupă vietnameză care transporta orez din provincia Tan Hoa. Pirații au pus mîna pe întreaga cantitate de orez, au rupt catargul șalupei și l-au aruncat în apă. La 18 decembrie, ora 11 dimineața, un avion francez a zburat la mică înălțime deasupra radei portului în districtul Kuin Luu, provincia Nge An. În seara zilei de 17 decembrie, un alt avion francez a sburat la mică înălțime deasupra localităților Dong-Hoi, regiunea Tien-Hai, provincia Tai-Bin. În protest sînt semnalate o serie de alte acțiuni asemănătoare. Delegația Armatei populare vietnameze a exprimat un protest hotărît împotriva acestor acțiuni de violare, a cerut părții celeilalte să le pună capăt și a subliniat că comandamentul suprem al trupelor Uniunii Franceze va purta întreaga răspundere pentru toate consecințele unor asemenea acțiuni de violare a spațiului aerian și a apelor teritoriale ale R. D. Vietnam.

Puternice furtuni în Europa occidentală

LONDRA 5 (Agerpres). — În Europa occidentală continuă să bîntuie puternice furtuni

Vîntul, zăpada și poleiul au provocat numeroase accidente în nord-vestul Europei. În Suedia centrală termometrul a coborît la —34^0.

În Norvegia furtuna a provocat mari pagube materiale. Numeroase case au fost distruse sau deteriorate. Într-o serie de regiuni au fost întrerupte legăturile telefonice.

În Anglia, în special în vestul și sud-vestul țării, zăpada îngrămădită de vînt a atins o înălțime de patru metri. Numeroase sate sînt izolate.

Portul Great Yarmouth a trebuit să fie închis în mod provizoriu. În largul mării, în apropiere de Yorkshire, petrolierul britanic „Royal Crown" de 11.000 tone se află în primejdie.

Agenția France Presse anunță că în estul Belgiei poleiul „a transformat șoselele în patinoare". În Belgia și Olanda traficul fluvial este paralizat.

Manevrele flotei maritime militare engleze

LONDRA 5 (Agerpres). — După cum transmite agenția Reuter, la 17 ianuarie vor începe manevrele flotei maritime militare engleze. La manevre vor participa și forțe armate ale altor țări participante la Uniunea Atlanticului de nord. Vasele vor sosi la 3 februarie în Gibraltar pentru exerciții de artilerie.

CARNET Extern

După conferința de la Bogor

Ultimele zile ale anului trecut au marcat un eveniment însemnat pentru țările Asiei. La Bogor, în Indonezia, a avut loc în zilele de 28 și 29 decembrie 1954 o conferință a primilor miniștri ai Indiei, Pakistanului, Ceylonului, Birmaniei și Indoneziei. Conferința de la Bogor a fost o expresie clară a transformărilor petrecute în viața continentului asiatic.

Făcînd o adîncă analiză a situației existente, participanții la conferință au subliniat hotărîrea lor de a lupta pentru independența deplină a țărilor lor, împotriva amestecului străin în afacerile lor interne. Faimosul pact S.E.A.T.O. închegat sub dictat american și la care participă numai două țări asiatice constituie o amenințare directă la adresa țărilor Asiei, o amenințare pe care aceste țări nu o pot ignora în ciuda încercărilor autorilor pactului de a-l prezenta chipurile „defensiv". Popoarele Asiei nu pot uita barbariile militariștilor japonezi din timpul ultimului război mondial. De aceea ele luptă împotriva reînarmării Japoniei. Guvernele prezente la conferință au afirmat cu claritate că destinele Asiei și ale lumii nu mai pot fi hotărîte fără a se ține seama de voința a sute de milioane de asiatici.

Participanții la conferința de la Bogor au examinat cu spirit de răspundere probleme de importanță primordială pentru pacea Asiei și a lumii. Astfel, cei cinci prim-miniștri au condamnat folosirea armelor atomice, și au cerut să se pună capăt experiențelor cu aceste arme.

Exprimînd voința popoarelor de sute de milioane pe care le reprezintă, cei cinci prim miniștri au luat o atitudine fermă în problema Taivanului. Toți participanții la conferință au recunoscut că Taivanul este o parte integrantă a Chinei Populare. Primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, a declarat cu privire la aceasta: „Noi recunoaștem Republica Populară Chineză. Nu recunoaștem că Taivanul ar reprezenta China".

O importantă hotărîre a conferinței de la Bogor este convocarea în aprilie a.c. a unei conferințe a țărilor africano-asiatice în scopul promovării spiritului de colaborare, prietenie și bunăvecinătate și pentru studierea problemelor politice, economice și culturale ale țărilor respective. Conferința, la care vor participa 30 de țări din Asia și Africa, va constitui un moment important al luptei popoarelor Asiei și Africii.

Evenimentele din Asia arată că planurile agresive ale S.U.A. întîmpină în regiunea Africii și Asiei o puternică opoziție. Ca și conferința precedentă de la Colombo, ca și cea recentă de la Bogor, apropiata conferință de la Bandung, reflectă procesul progresiv de clarificare a țărilor asiatice, de înțelegere a rolului înrobitor al colonialismului occidental și îndeosebi al celui din S.U.A. Aceste state înfierează gruparea agresivă creată prin pactul S.E.A.T.O., se arată îngrijorate de acțiunile S.U.A. în Indochina, de vizitele suspecte ale unor emisari războinici cum sînt Collins și Radford.

Țările Asiei urmăresc cu îngrijorare apropiata conferință a S.E.A.T.O. care — potrivit declarației lui Dulles — are drept scop crearea unor forțe militare pentru înăbușirea mișcării de eliberare națională din Asia.

În fața manevrelor imperialiste, țările Asiei își string rîndurile, ele văd în cele cinci principii ale coexistenței pașnice formulate de Ciu En-lai, Nehru și U Nu un îndreptar prețios pentru menținerea păcii în Asia și în întreaga lume. Acest lucru a fost subliniat puternic de conferința de la Bogor care a hotărît ca R. P Chineză și R. D. Vietnam să fie invitate la conferința de la Bandung. Această invitație la viitoarea conferință are o deosebită însemnătate. Ea arată că prestigiul internațional al Chinei populare a crescut într-o măsură uriașă. Politica S.U.A. de izolare a R. P. Chineze n-a dat și nici nu putea să dea roadele pe care autorii ei le așteptau. R. P. Chineză și-a spus cu autoritate cuvîntul în problemele internaționale. Participarea R. P. Chineze la conferința de la Geneva a adus o importantă contribuție la încetarea focului în Indochina. Pe zi ce trece, crește rolul Chinei populare ca factor de stabilitate în Asia și în lumea întreagă.

Scăderea influenței imperialiste în Asia, noul raport de forțe pe acest continent, provoacă furia puterilor occidentale. Astfel, după cum relatează corespondentul ziarului „Chicago Sun and Times", guvernul Eisenhower este nemulțumit de convocarea conferinței de la Bandung, pe care o consideră inoportună. Recunoscînd că politica S. U. A. și a aliaților săi nu are sprijin în țările Asiei și Africii, cunoscutul comentator reacționar al ziarului „New York Herald Tribune", Walter Lippmann, scrie: „Nu ne vom face nici un fel de iluzii în legătură cu faptul că S.U.A. și principalii lor aliați din Europa occidentală vor fi la această conferință din aprilie (e vorba de conferința de la Bandung n. n.) nu judecători, ci acuzați".

Mister Lippmann nu greșește. La conferința de la Bandung popoarele Asiei vor acuza puterile colonialiste pentru tot ce le-au adus timp de veacuri, pentru tot ce continuă să viseze a înfăptui în această parte a lumii. Ele vor acuza pentru cotropirea teritoriilor, pentru exploatarea nemiloasă a populației, pentru furtul bogățiilor. Popoarele au o memorie bună. Ele nu uită nimic. De aceasta să fie sigur și Lippmann și cei care-l inspiră...

N. CRIȘAN

Apropiatul turneu al lui Mendès-France

După cum transmite agenția France Presse, la Bonn a sosit Jean-Marie-Soutou, director adjunct al cabinetului lui Mendès-France, pentru a pregăti întrevederea anunțată pentru prima jumătate a lunii ianuarie dintre primul ministru francez, Mendès-France și cancelarul vest-german, Adenauer.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, în cadrul acestei întrevederi, care va avea loc la Baden-Baden (Germania occidentală), se va discuta problema Saarului, problema „poolului armamentelor" și problema așa-numitei colaborări economice dintre Franța și Germania occidentală.

● Potrivit relatărilor agenției France Presse, primul ministru francez, Mendès-France, va întreprinde o călătorie la Roma, la începutul lunii ianuarie, unde se va întîlni cu primul ministru italian Mario Scelba. În cadrul acestei întîlniri vor fi discutate probleme privind înarmarea Germaniei occidentale, problema colaborării economice franco-italiene și altele.

Problema petrolului sirian în discuția parlamentului

BEIRUT 5 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță presa, în ședința din 3 ianuarie a parlamentului sirian s-a discutat problema petrolului. O serie de deputați au criticat vehement amestecul concernului petrolifer anglo-franco-american „Irak Petroleum Company" în treburile interne ale țării. Vorbitorii au subliniat că acordul încheiat cu acest concern nu corespunde situației actuale a Siriei. (După cum se știe, acordul a fost încheiat în perioada cînd Siria era un teritoriu aflat sub mandat francez).

Ministrul Economiei Naționale, Faher Kaiali, a recunoscut că „Irak Petroleum Company", exploatînd resursele naturale ale țării, realizează mari profituri. El a adăugat că țara trebuie să exploateze singură resursele sale naturale și că acordul cu „Irak Petroleum Company" încheiat în perioada cînd Siria era un teritoriu aflat sub mandat trebuie revizuit.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, deputatul Haled Bagdas, secretar general al Partidului Comunist din Siria, a cerut să se pună capăt amestecului permanent al societății „Irak Petroleum Company" în treburile interne ale țării. El a arătat că „această societate petroliferă și altele asemănătoare vor să fie „stat în stat". Ea se amestecă neîncetat în treburile interne ale țării, în alegeri, în treburile sindicatelor, în conducerea administrativă a țării și constituie chiar partide politice". „Poporul, a subliniat Bagdaș, cere să se pună capăt acestei imixtiuni".

După cum a transmis postul de radio Damasc, parlamentul și guvernul Siriei au hotărît să constituie o comisie specială care să elaboreze propuneri cu privire la modificarea acordurilor petrolifere cu societățile petrolifere străine.

De ce Radford a părăsit Japonia în grabă

TOKIO 5 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că amiralul Radford, președintele comitetului mixt al șefilor de state majore ale S. U. A., care se află într-o vizită oficială în Japonia ca trimis al guvernului american, a anulat toate întrevederile pe care urma să le aibă cu personalități oficiale japoneze la 5 ianuarie, și a declarat că va pleca la Washington chiar în cursul zilei de miercuri.

După cum afirmă corespondentul agenției France Presse din Tokio, cercurile bine informate din capitala Japoniei considerau că această bruscă schimbare de program este cauzată de nemulțumirea amiralului Radford de a nu fi putut obține prin tratativele sale cu guvernul japonez, angajamente sporite în ceea ce privește participarea Japoniei la așa numitul „pact de securitate mutuală" dintre Statele Unite și Japonia.

Scurte știri

● Primele zile ale noului an în sudul Uzbekistanului au fost călduroase și însorite. În multe raioane din regiunea Surhan-Darînsk a început campania de însămînțări ale culturilor de cereale.

● Agenția Vietnameză de Informații anunță că la 3 ianuarie au sosit la Hanoi 3.300 tone de orez și 3 milioane de metri de pînză oferite în dar populației din Republica Democrată Vietnam de către Crucea Roșie din R. P. Chineză.

● Senatul Afganistanului a ratificat acordul comercial sovieto-afgan semnat la 5 decembrie anul trecut.

● După cum relatează corespondentul din Bagdad al ziarului libanez „Daily Star", Consiliul economic al Ligii țărilor arabe a respins propunerea Institutului american Rockefeller cu privire la construirea unei autostrăzi strategice între coasta Mării Mediterane și coasta Golfului Persic.

● Paralel cu „manevrele mixte" efectuate în apele oceanului Atlantic și ale mării Mediterane de unități ale marinei militare a S. U. A. și cele ale Spaniei, porturile spaniole primesc în ultimul timp „vizite de prietenie" tot mai frecvente ale vaselor de război americane. După cum anunță corespondentul din Madrid al agenției France Presse, ministrul Informațiilor al Spaniei a comunicat presei că zece porturi spaniole, printre care Valencia, Cadiz, Cartagena, Malagag și altele, vor primi între 8 și 15 ianuarie vizita flotei a șasea americană din Mediterana.

● După cum transmite corespondentul din New York al ziarului „Dagens Nyheter", ambasada suedeză din Washington a pus din nou în vedere Departamentului de stat al S. U. A. că exportatorii suedezi sînt nemulțumiți de politica vamală americană care provoacă „multe dificultăți exportatorilor suedezi, și, fără îndoială, și exportatorilor din alte țări".

● Potrivit relatărilor ziarului „Teheran", în curînd va sosi în Iran o misiune militară americană în frunte cu primul adjunct al comandamentului de stat major al armatei americane „pentru inspectarea armatei iraniene". Din misiune fac parte 20 de reprezentanți ai forțelor terestre, ale aviației și marinei militare a S. U. A..

Cultură fizică și sport

● MIERCUREA CIUC 5 (Agerpres) prin telefon: La Miercurea Ciuc timpul a devenit din nou friguros. Astfel, marți seara s-a putut continua competiția de hochei pentru cupa „30 Decembrie". Aproape 2.500 spectatori au urmărit cu interes desfășurarea întîlnirii dintre echipa Știința Cluj, campioana țării, și echipa Avîntul din localitate. În prima repriză, studenții au atacat mult, dar au ratat o serie de ocazii favorabile. În repriza următoare, Avîntul Miercurea Ciuc își revine și la o combinată rapidă Szabo introduce pucul în poarta echipei clujene. Ultima repriză a fost caracterizată printr-o întrecere dîrză. Tehnica mai bună le-a permis însă localnicilor să conducă jocul și să mai înscrie un nou punct prin Incze III. Întîlnirea s-a încheiat cu scorul de 2—0 (0—0; 1—0; 1—0) în favoarea hocheiștilor din Miercurea Ciuc.

În deschidere, pentru locurile 4—5—6, s-au întîlnit echipele Știința Galați și Progresul Miercurea Ciuc, victoria revenind echipei studențești cu scorul de 7—4.

● LONDRA 5 (Agerpres). TASS transmite: La 4 ianuarie s-a disputat cea de a șasea rundă din cadrul turneului internațional de șah de la Hastings. În partida Keres-Fuderer s-a jucat apărarea Indiana veche. Keres a continuat cu o variantă foarte tăioasă și a sacrificat un pion, crezînd că această manevră îi va da posibilitatea să cîștige un cal. Căutînd să-și întărească poziția, Keres a făcut o mutare imprudentă cu dama în urma căreia a pierdut calitatea. Pînă la sfîrșit victoria a revenit lui Fuderer.

Partida dintre fruntașii clasamentului Smîslov și Pachman s-a terminat remiză. Celelalte trei partide s-au întrerupt.

În clasament continuă să conducă Smîslov cu 4½ puncte urmat de Keres și Pachman cu cîte 4 puncte fiecare.

● ZAKOPANE 5 (Agerpres) PAP transmite: De cîteva zile a început la Zakopane un concurs internațional de schi la care, alături de schiorii polonezi, iau parte sportivi din R. P. Ungară și R. P. Bulgaria.

În proba de fond pe distanța de 15 km., pe primul loc s-a clasat schiorul polonez Kwapien cu timpul de 1h.0'16". El a fost urmat de Rubis (R. P. Polonă) și Sajgo (R. P. Ungară). Proba feminină de slalom a fost cîștigată de Gonsienica (R. P. Polonă). Dintre concurenții străini, cele mai bune rezultate au fost obținute în această probă de Zdrevkova (R. P. Bulgaria) care a ocupat locul șase. La slalom bărbați, victoria a revenit polonezului Wewrytko urmat de Anghelov (R. P. Bulgaria).

Schiorul polonez Daniel Krzeptowski s-a clasat pe primul loc în proba de sărituri de la trambulină cu un total de 447,1 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Karpiel (R. P. Polonă) cu 441,2 puncte și Kowalski (R. P. Polonă) cu 433,1 puncte.

● PRAGA 5 (Agerpres). — În R. Cehoslovacă a sosit de cîteva zile echipa selecționată de hochei pe gheață a orașului Varșovia. În primul joc, oaspeții s-au întîlnit cu echipa Banik Kladno, victoria revenind hocheiștilor cehoslovaci cu scorul de 4—1 (0—0, 1—0, 3—1). În cel de al doilea joc, hocheiștii polonezi au întîlnit, în orașul Chomutov, echipa locală Banik. A cîștigat echipa gazdă cu scorul de 8—4 (2—0, 3—2, 3—2).

Reproducem trei caricaturi din publicații de tineret din străinătate: ziarul german „Junge Welt" și revista italiană „Avanguardia". Aceste caricaturi demască dușmanii păcii și reflectă opoziția populară față de planurile lor.

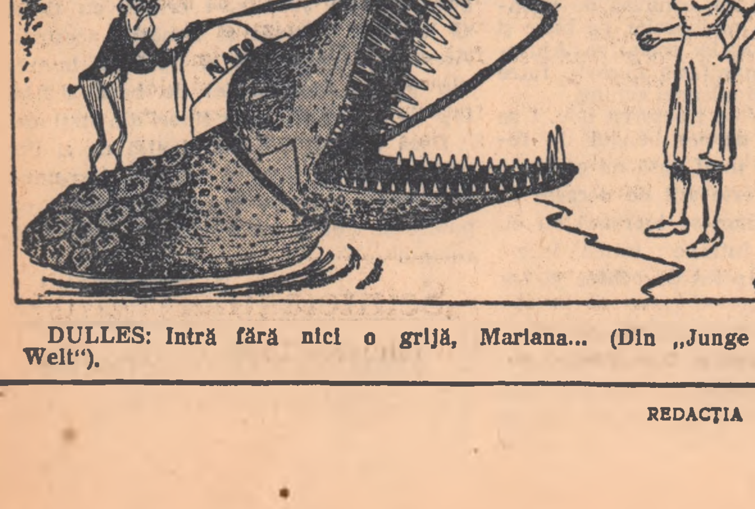

DULLES: Intră fără nici o grijă, Mariana... (Din „Junge Welt").

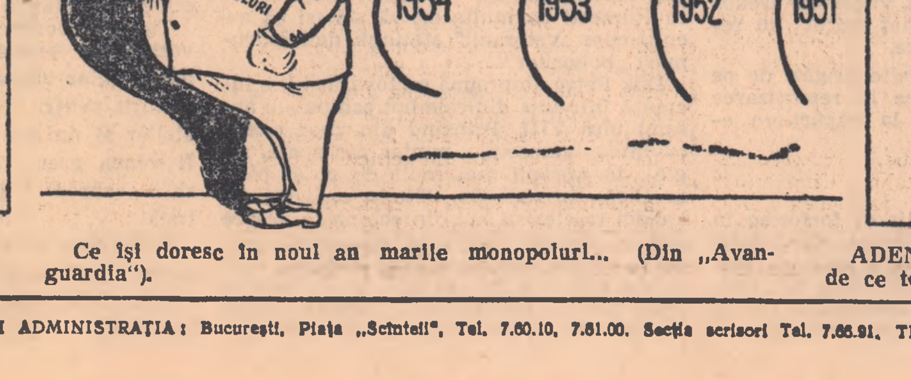

Ce își doresc în noul an marile monopoluri... (Din „Avanguardia").

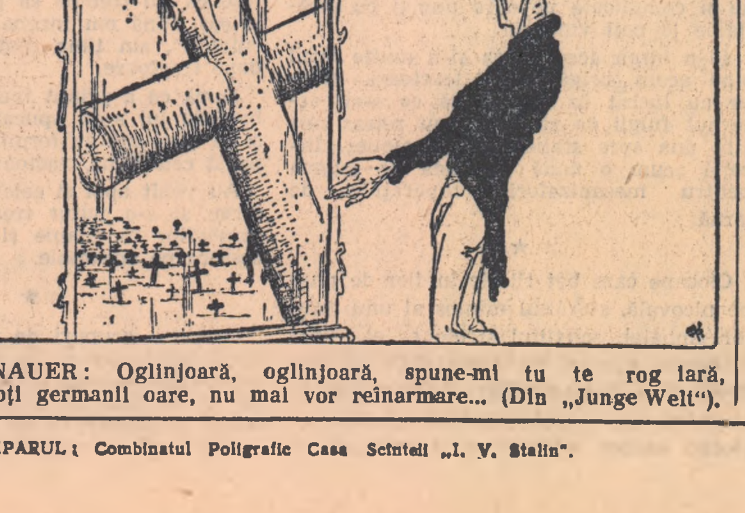

ADENAUER: Oglinjoară, oglinjoară, spune-mi tu te rog iară, de ce toți germanii oare, nu mai vor reînarmare... (Din „Junge Welt").

SPECTACOLE

Joi 6 ianuarie 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Fidelio; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Mielul turbat; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Îndrăgostiții; **Municipal:** Afaceriștii; **Tineretului:** David Copperfield (ora 19); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Mașenka (ora 15 și ora 19.30); **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Tania; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Miniaturi pe portativ (ora 16, spectacol pentru elevi și studenți), Să cînte muzica (ora 20 în sala din Calea Victoriei), Magazin de Stat (ora 19.30, în sala din strada Alex. Popov nr. 23); **Circul de stat:** Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Mai tare ca noaptea; **Republica, Lumina:** Bănuțul; **23 August, Miorița:** Ordinul Anna; **București:** Copiii partizanului; **Maxim Gorki:** Antilopa de aur, Valsul pe gheață, Smeul cel rău; **Elena Pavel, Alex. Sahia:** Alarmă la circ; **Libertății:** Cei trei mușchetari; **Ilie Pintilie:** Epava din largul mării; **Constantin David:** Tinerețea lui Maxim; **Gh. Doja:** Zilele mîniei; **Alex. Popov:** Misterul lacului din munți; **8 Martie, Cultural:** Fetele din piața Spaniei; **Unirea:** Campionatul mondial de fotbal; **Moșilor, N. Bălcescu:** Caut o nevastă; **Volga:** Circul Slavia; **T. Vladimirescu:** Examen de maturitate; **Munca:** Primăvara pe gheață; **Popular:** Asaltul fortului din munți; **M. Eminescu:** Volga-Volga; **Donca Simo:** Clochemerle; **8 Mai:** Scanderbeg; **1 Mai:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Gh. Coșbuc:** Slugă la doi stăpîni; **Rahova:** Aleko, Frații Liu; **Flacăra:** Stele vesele.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".